65ste Jaargang No 5414 DAGBLAD Vrijdag 30 April 1948

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao, Directeur A. C. Beerman. Hoofdredacteur Ad. Versney. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee, Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Veiligheidsraad stuurt een telegram naar koning Abdullah

De Arabieren worden driester in hun optreden

De oude stad Jerusalem is nog steeds niet veilig gesteld.

BRITTEN EN IEREN VERDEDIGEN JAFFA.

Koning Abdullah ontvangt nota van de Uno.

De Arabieren hebben het Frans voorstel om een internationaal vrijwilligers politie korps naar Jerusalem te sturen verworpen, aldus Max Harrelson uit Lake Success.

De Britten werden gesteund door Ierse fuseliers om te voorkomen dat de Joden de stad Jaffa bezetten. Deze versterkingen door de Ieren bracht het aantal Britse strijdmannen op 3000. Voor zo ver het bekend was, scheen het als of de Irgun vastberaden vast het Arabisch kwartier te behouden. Gedurende de nacht heeft de Irgun zich in een verdedigings positie opgesteld en er werden nieuwe krachten bijgezet.

Britse granaten vielen op het Manshin kwartier. De aangebrachte schade en het aantal slachtoffers is volgens de jongste berichten zeer gering.

In de strijd om Jaffa heeft de Haganah de suggesties van de Irgun verworpen, nl. om na de verovering van het Arabisch kwartier zich terug te trekken tot de nieuwe stellingen.

In de namiddag verscheen er een nieuws-bulletin van de Haganah, waarin vermeld werd dat de Britse strijdkrachten het Arabisch Kwartier Manshin sinds negen uur in de morgen onder vuur hebben genomen. Bij deze aanval gebruikten de Britten kanonnen en machinegeweren. Tot nu toe is er geen verandering gekomen in de posities. De RAF cirkelt herhaaldelijk boven Manshin. Er zijn echter geen aanwijzingen dat deze vliegtuigen bommen hebben geworpen nog geschoten hebben.

Een zegsman van het Joods Agentschap ontkende het bericht volgens welk het Arabisch legioen Gesher zou hebben bezet en 100 Joden vermoord. Er werden slechts drie Joden vermoord en negen gewond tijdens de aanval die gisteren heeft plaats gevonden. Heden werden er geen nieuwe aanvallen gedaan. De gehele bevolking van Gesher bestaat slechts uit 120 hoofden, inclusis de vrouwen en kinderen.

Een bericht uit Amman meldt dat Fawzi Al Kaukji, commandant van het Arabisch vrijwilligers leger in Palestina aan Koning Abdullah bericht heeft dat Arabische kanonnen het vuur geopend hebben op Tel Aviv en dat er verschillende gebouwen vernield werden.

Van de wapenstilstands commissie van de veiligheidsraad van de Uno mocht koning Abdullah een nota ontvangen, waarin een beroep op hem gedaan wordt om niet te intervinieren in Palestina. In de nota werd Abdullah bericht dat een interventie beschouwd zou worden als een vijandelijke daad ten opzichte van de Uno en tevens als een bedreiging voor de wereld vrede.

Koning Abdullah antwoordde op deze nota dat hij slechts dán aan het verzoek zou voldoen wanneer de Joden overtuigd zullen zijn dat zij op moeten houden met hun aanvallen op de Arabieren en met hun pogingen tot het vestigen van een Joodse staat.

Abdullah mocht ook van het Joods Agentschap antwoord ontvangen op zijn voorstel dat de Joden het burgerschap ontvangen in een Verenigde Palestina Staat. Het Agentschap antwoordde dat de Joden weigeren het burgerschap te ontvangen in elke staat, waarin de Arabieren de meerderheid vormen, en dat zij bereid zijn tot de laatste man door te vechten. Doch het agentschap voegde er wel aan toe dat de Joden bereid zijn op gelijke basis met de Arabieren te onderhandelen.

DE TIJD IS TE KORT.

De toestanden in Palestina zijn momenteel ernstig, nu de Joden en de Arabieren beiden zich voorbereiden op een volkomen oorlog. Deze oorlog kan slechts vermeden worden door interventie van een buitenlandse gewapende macht of doordat er een wapenstilstand gesloten wordt tussen de Joden en Arabieren.

De periode tussen nu en 15 Mei wordt door de Uno beschouwd als te kort voor een gewapende macht om te intervenieren, teneinde een oorlog in het Midden Oosten te voorkomen. Dit is de reden waarom deze vrede's organisatie zich momenteel concentreert op een wapenstilstand. Natuurlijk is de tijd tussen de dag van vandaag en 15 Mei erg kort, doch wij verwonderen ons indien het niet mogelijk zou zijn om een zwerm bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen met alle spoed ter plaatse te sturen, teneinde de oprukkende Arabische strijdkrachten te beletten het Heilig Land binnen te dringen. Indien een dergelijke actie gevoerd wordt, zullen we zeker Noordamerika en Engeland zijn, die het grootste gedeelte van het werk te verzetten krijgen.

Indien de tijd werkelijk te kort is om dit te doen, dan rest slechts de hoop op een eventuele wapenstilstand tussen de Joden en de Arabieren. Dit zou per slot van rekening ook wel de beste oplossing zijn, daar het misschien wel een permanente vrede zou kunnen betekenen. Een der voornaamste struikelblokken op de weg van deze wapenstilstandsovereenkomst is wel de argumentatie omtrent de Joodse immigratie naar het Heilig Land. De Arabieren hebben verklaard dat zij de Joden niet zouden toestaan ongelimiteerd naar het Heilig Land te immigreren. Immers dit zou betekenen dat de Arabische meerderheid, welke nu van grote invloed is, over zou kunnen gaan tot een minderheid.

De Joden op hun beurt verwachten dat bij het heengaan der Britten op 15 Mei, deze beperking opgeheven zal worden en dat de Joden dan de vrije hand zouden hebben naar Palestina te immigreren. Dit zou betekenen een vermeerdering van Joodse strijdkrachten in dit land. Tevens zouden zij dan ook in staat zijn oorlogsmateriaal naar hun land te vervoeren.

Indien de Uno niet overgaat tot het zenden van een gewapende macht, en indien er ook geen wapenstilstand gesloten wordt, zal zich in Palestina een oorlog ontketenen van verdelging en uitroeiing.

Een grote voldoening voor de wereld is wel de overeenkomst die bereikt is tussen de Joden en Arabieren, nl. dat de oude ommuurde stad van Jerusalem tot open stad verklaard wordt. Beter zou het echter wel geweest zijn, indien geheel Jerusalem tot open stad werd uitgeroepen. Dit zou een garantie zijn voor het behoud der waardevolle bezittingen van religieuse aard.

Drie grote godsdiensten tw. het Christendom, het Jodendom als mede de Mohamedanen hebben grote belangen bij het behoud van deze heilige plaatsen.

NEEF ABDULLAH'S TROEPEN OP WEG.

Daniel de Luce bericht ons uit Amman, hoofdstad van Transjordanië, dat de neef van de Koning van Transjordanië, Regent Abdullah van Irak bericht heeft, dat de legers van zijn land de opmars naar Palestina hebben ondernomen.

Deze strijdkrachten zijn uit Bagdad vertrokken en rukken op door Transjordanië naar Palestina.

EGYPTISCHE TROEPEN IN ACTIE.

Uit Cairo bericht de Minister van Verbindingen, Dessouki Abaza Pasha dat een groot Egyptisch leger gezonden is naar de grens tussen Egypte en Palestina.

In een interview zeide Pasha dat Noordamerika druk oefent op Egypte en de Arabische landen om deze landen te doen afschrikken van hun plannen in verband met de oorlog tegen het Zionisme.

Hij zeide dat de Arabische landen dergelijke pressie beantwoordden met de bedreiging dat zij de Noordamerikaanse olie-concessies in het Midden Oosten zouden annuleren.

De Minister kon niet vertellen wanneer het Egyptisch leger de grens zou oversteken en Palestina binnengaan, doch voegde eraan toe, dat het niet noodzakelijk is een dergelijke actie te vertragen totdat de Britten op 15 Mei het mandaatschap neerleggen. Hij zeide dat de invasiedatum afhankelijk is van een „zekere omstandigheid" Pasha ontkende de geruchten volgens welke de Britten een protest zouden hebben ingediend bij de Egyptische regering, tegen de Arabische interventie met militaire actie tegen de Joden van Palestina. Wel is het waar dat de Russen openlijk een onvriendelijke houding aannemen tegen de Arabieren en vermoedelijk zal Rusland zelfs overgaan tot het steunen der Joden.

Een hoge Arabische functionaris, die niet wilde hebben dat zijn naam bekend gemaakt werd, zeide dat het Arabisch Hoger Comite op alle mogelijke wijze tracht te weten te komen, wat de houding van Engeland zou zijn, indien het Arabisch leger voor 15 Mei Palestina binnenvalt.

Deze bron zeide dat het binnendringen door de Transjordaanse troepen gedaan werd om zodanig een voeling te nemen in bedoelde richting.

Hij zeide dat indien de Britten accoord gaan met het Arabisch standpunt, dat de geregelde Arabische troepen Palestina binnenrukken uitsluitend om alleen maar om de Arabische levens aldaar veilig te stellen, dan kunnen deze troepen ook voor 1 Mei het Heilig Land binnenrukken.

Vandaag viert H. K. H. prinses Juliana Haar verjaardag. En de Nederlandse Antillen, verknocht aan de persoon en het Huis van Oranje, gevoelen zich op deze dag één.

Prinses Juliana heeft door Haar grote eenvoud de sympathie gewonnen van gans Haar volk. In de Oost, in West. Onze Prinses heeft alle grote hoedanigheden, die voor een toekomstige landsvrouwe zo nodig zijn bekwaamheid, ijver, toewijding, liefde en belangstelling voor Haar volk.

Wij herinneren ons Haar bezoek aan de Nederlandse Antillen. In Nederland zelf is het West-Indisch Instituut een instelling, die Haar warme belangstelling en aandacht heeft.

Op een dag als vandaag, nu bijkans de gehele wereld siddert van communistisch geweld, zijn wij ons bewust van het gelukkige bezit van een Vorstenhuis, dat ongeschokt in de zware jaren van beproeving steeds is gebleven, een heerlijk lichtend symbool van ware democratie.

Wij wilden H.K.H. Prinses Juliana onze oprechte en diepgevoelde gelukwensen aanbieden. Moge Zij zowel Haar gezin als de grote gemeenschap van het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden nog een lange spanne tijds tot steun en voorbeeld zijn.

WEER NIEUWE MOEILIJKHEDEN.

De pogingen van de Uno om een internationaal vrijwilligerscorps van politie voor Jerusalem op te zetten werden waarschijnlijk nutteloos gemaakt door de weigering der Arabieren om mede te werken. Deze nieuwe complicatie in de voogdijschapsraad van de Uno kwam, toen de Verenigde Staten van Noordamerika opnieuw een beroep deden om zo spoedig mogelijk het plan voor een tijdelijke voogdijschap in het door oorlog verscheurde Heilig Land goed te keuren. Het verzoek van de Verenigde Staten werd gedaan in het politiek comité van de spoed Algemene Vergadering. Andere ontwikkelingen in zake Palestina zijn de volgende: ten eerste ontkende de zegsman der Verenigde Staten de gepubliceerde berichten als zouden de Verenigde Staten van Noordamerika plannen hebben om weder een nieuwe Palestijnse politiek te gaan voeren. Ten tweede Irak stelde voor om welk voogdijschap over Palestina ook te beperken tot een of twee jaren en om de immigratie van Joden stop te zetten totdat het voogdijschap eindigt. Ten derde de Arabische en Joodse vertegenwoordigers zeiden de voogdijschapsraad, dat zij hun volken zouden vragen of zij een gezamenlijke actie willen ondernemen om de bescherming van de heilige plaatsen in Jerusalem te waarborgen. Ten vierde een vertegenwoordiger van het Joodse agentschap zeide de voogdijschapsraad, dat indien de Arabieren zich verzetten tegen een wapenstilstand voor geheel Jerusalem, ik moet constateren, dat er de staat van oorlog bestaat. Moske Shedock het hoofd van de politieke afdeling van het Joodse agentschap zeide, dat de Joden er nimmer in toegestemd hebben om een strijdmacht voor Jerusalem op te zetten.

Jawal Husseini echter, de ondervoorzitter van het Arabische Hoger Comite voor Palestina, zeide tot de voogdijschapraad, dat alhoewel de Arabieren zich niet zouden verzetten tegen het binnenkomen van buitenlandse of politietroepen, zij er toch nimmer in zullen toestemmen. De Franse afgevaardigde Roger Garreau zeide, dat de Arabische verklaring niet bevredigend was. Hij zeide, dat, indien hij geen medewerking kon krijgen zowel van de Arabieren als van de Joden, hij liever het voorstel intrekt. De complicaties ten aanzien van de politie-strijdmacht kwam in minder dan 24 uren nadat de Joodse en Arabische vertegenwoordigers te Lake Succes overeengekomen waren betreffende de wapenstilstand in het oude ommuurde Jerusalem. Deze wapenstilstand zou vooralgaan aan het opzetten van een politiemacht.

NIET UIT HET VOLKS FRONT.

Het hoofdbestuur van de Italiaanse socialistische partij (Nenni s-socialisten) verklaarde naar aanleiding van de algemene verkiezingen dat de socialistische partij niet uit het Volksfront zal treden. Hij zeide: „De krachten en reactie voegden zich samen tegen de linkse partijen, trachtend de grote massa die in de afgelopen 20 jaar de uitdrukking was van het anti-facisme, op te lossen en in illegaliteit te drukken". Tevens zeide hij in zijn verklaring dat de verkiezingscampagne aan de rechtse zijde gesteund is door een groot offensief van de kapitalistische landen. In zijn verklaring hield vij de Christelijke democratische partij aan die volgens hem „het karakter van de partij verloor en het aanzien heeft gekregen van een clericaal-kapitalistisch dictatuur.

HET BEGIN VAN EEN NIEUWE ITALIAANSE REGERING.

Voor de vijfde maal in de korte na-oorlogse geschiedenis van de Italiaanse republiek, is premier Alcide de Gasperi weder begonnen met onderhandelingen over zijn nieuwe regering. Hij zal hiervan het hoofd zijn, nadat de Christelijke Democraten een grandieuse overwinning hebben behaald. Alice de Gasperi heeft gisteren afgezien van zijn plannen een bezoek te brengen aan de internationale jaarbeurs te Milaan, teneinde besprekingen te voeren met den president van de republiek. Enrico de Nicola.

Regerings bronnen melden dat het vormen van een nieuwe regering beginnen moet bij het al of niet aanvaarden van het presidentschap door De Nicola. Het nieuwe parlement zal op 8 Mei as. vergaderen. Op de gezamenlijke vergadering van 10 Mei zal het een president kiezen.

Er zijn tot nu toe geen officiele aanwijzingen over de Nicola's plannen. Een bron uit Napels wist echter te vertellen dat de 70 jarige oude president weder het presidentschap over de republiek op zich zal nemen.

Het huidige kabinet van de Nicola, zijn vierde onder de huidige republiek, zal op vier Mei voor het laatst vergaderen. Dan zullen de Ministers hun functies neerleggen en wachten op een nieuwe formatie van de regering.

TRUMAN EN DEWEY

Jack Bell bericht ons uit Washington dat president Truman van de Verenigde Staten van Noordamerika meer dat de helft van het vereist aantal delegaten. dat hij nodig zou hebben om benoemd te worden tot presidents candidaat voor de democratische partij, heeft behaald.

Gouverneur Thomas A. Dewey van New York handhaaft de leiding in de campagne tegen Harold Stassen. Beiden streven naar een benoeming door de Republikeinse partij.

Bij de gisteren te Pennsylvania Massachusettes gehouden primaire „benoemings verkiezingen" heeft president Truman door de talrijke behaalde stemmen, het aantal van de delegaten die hem zullen steunen gebracht op 340 in totaal.

Hij heeft echter een totaal nodig van 618, teneinde benoemd te worden tot candidaat voor de Democratische partij.

In de rij der Republikeinse pretendenten staat gouverneur Dewey bovenaan met een steun van 125 delegaten, wijl Stassen 59 ondersteuners heeft. Generaal Douglas Mac Arthur heeft in het totaal slechts acht delegaten achter zich staan.

In Pennsylvania had Stassen gisteren een verrassende verschijning wat misschien toe te schrijven is aan zijn beroep op de kiezers.

Volgens de binnengekomen resultaten der verkiezingen heeft hij meer stemmen behaald dan Dewey, wijl de geliefde senator Edward Martin de derde plaats heeft behaald. De volgorde der andere candidaten is als volgt: Mac Arthur no. 4, Robert Taft no. 5. Arthur Vandenberg no. 6 en Eisenhower no. 7.

Recht tot het Hart

Vrede heeft, wie ware vrede vinden kan.

CURAÇAO

EL DERECHO DE LA MUJER

Van de zijde van de K.V.P. ontvingen we onderstaand artikel, speciaal bedoeld voor de Spaans sprekenden, met het verzoek dit te plaatsen.

Gaarne voldoen wij hier aan dit verzoek.

Las mujeres de Curaçao están de plácemes. Sonó el clarín llamándolas también a filas. El momento largamente esperado llegó. Recae nuevamente sobre la mujer una obligación más, esta vez moral, pero tan digna que la llena de orgullo. Ya pasó el tiempo en que la mujer era considerada solamente apta para los deberes de la maternidad y el hogar y era relegada a cumplir solo con esas obligaciones.

Hoy en día la mujer de Curaçao a la par que tantas otras mujeres del mundo entero ocupa el puesto que le corresponde y combina su vida para cumplir con los deberes de su sexo y al mismo tiempo tomar parte en la Política, para así tener derecho a defender sus Ideales. Y cuales son los Ideales de la mujer?

La Moral, la Justicia, la Caridad, Pero ay! Esos Ideales requieren de sacrificio; es ella la que comprende que en todos los actos de su vida debe llegar si es necesario hasta el sacrificio; y será ella también la que llegado el momento sabrá sacrificarse por su Patria, por su Pueblo y antes que todo por su Dios.

Vivimos una epoca en que la civilización Cristiana se ve amenazada. Por donde quiera se ven los brotes del mal general.

El Comunismo, que cual una de las siete plagas de Egipto quiere azotar a la humanidad. En todas partes del mundo se toman medidas para combatirlo y para vencerlo. Es la lucha del bien contra el mal. Es la lucha humana para defender los Ideales sagrados de los hombres libres.

Y es, en momentos como estos, que la mujer Curazoleña hace su debut en la vida Política. Pero afortunadamente la mujer Curazoleña tiene su camino trazado, por sus sentimientos sanos, por sus convicciones Cristianas y por sus principios de moral.

Ha llegado el momento en que toda mujer debe cumplir su deber con Curaçao! Ha llegado la hora de escoger un partido! Así es que usad vuestra conciencia y no vaciléis. Hay un Partido que ha resucitado glorioso en Curaçao y que debe ser ungido por el bálsamo de las mujeres Cristianas. Un partido que por sus bases firmes y fines desinteresados, llena los Ideales femeninos. Es el Partido Católico del Pueblo.

Es ese el partido que como un árbol de raices profundas y corpulentas ramas, puede dar el fruto beneficioso y cubrirnos con su sombra. Su nombre lo dice todo. Es el Partido del Pueblo y es el Partido de Dios.

Mujeres Curazoleñas ha llegado el momento de contribuir con nuestro granito de arena. Formemos un solo bloque con nuestros esposos y con nuestros hermanos; hombro a hombro luchemos con ellos para defender el Ideal mas grande y mas querido. El bienestar de Curaçao y de todo su Pueblo.

Majo.

K.V.P. AFD. VROUWEN VERGADEREN.

Zondag a.s. om 10.30 zal in het St. Antoniusgesticht de in Pietermaai de vrouwen afd. van de K.V.P. een vergadering houden.

BIBLIOTHEEK AANWINSTEN.

De Gouvernementsbibliotheek is uitgebreid met de volgende nieuwe aanwinsten.

Romans.

„Mijn eigen rechter" N. Balchin; „Spaanse trilogie" A. Barea; „Vergeten straat" L. P. Boon; „De schuiftrompet" C. C. Crone; „Het lied van de oude getouwen" V. Depauw; „Helene Defraye" H. Lamuo; „Vingers van de linkerhand" J. Last; „De uitvreter — Titiaantjes — Dichtertje" Nescio; „De dubbeltoren" A. J. D. van Oosten; „Kasteel Saint-Luce" J. Otten; „De menselijke comedie" W. Saroyan; „De weg buigt om" P. Thomasson; „Verhalen" A. P. Tsjechow; „Jeus" L. Uittenbogaard; „Een meisje als Lientje" J. M. Vreugdenhil; „De dreiging" H. Wolf-Catz; „Van Diemens rode vlucht" D. van der Zee.

Studieboeken.

„Amsterdam bezongen", bloemlezin verz. door H. van der Bijll, J. van Hattum en H. G. Hoekstra; „Wijsbegeerte in wording" A. Bremond; „Madame Curie" E. Curie; „Waarom ik zo denk" A. van Duinkerken; „Nieuwe spijzen" A. Gide; „Carl Linnaeus, de bloemenkoning" K. Harberg; „Het hart op de tong; 101 brieven van Nederlanders" W. Gs. Hellinga; „Stijl in huis" B. van der Heyden; „Shakespeare en zijn tijd" A. G. van Kranendonk; „De Unie van Utrecht" H. Ch. G. J. van der Mandere; „Nederland werkt" F. W. Michels; „Koningin Victoria" J. K. Oudendijk; „Onrust op Java" S. van Praag; „Het uitverkoren volk" D. Rops; „Hellas" A. Staal; „Muiterij tegen het etmaal" S. Vestdijk; „Vox humana" T. de Vries.

OPLEVENDE BEURS.

Conversielening 99, Koninklijke 335¼, Unilever 295¾, Philips 262, AKU 165½, Scheepvaart 189, HVA 254, Delimy 217¾, Amsterdamrubber 184¾.

De stemming was iets geanimeerder en de koersen lagen bij de opening boven het slotpeil van de vorige dag. Er was grote belangstelling voor de obligaties in de Indische ondernemingen.

op, dat Nederland bereid is de noodzakelijke culturele, sociale economische en politieke hulp te verstrekken. Maar Nederland is daartoe alléén bereid op verzoek van Curaçao zelf. Zo wijst spreker op het tot stand komen van de stichting tot culturele samenwerking tussen Nederland, Suriname, de Antillen en Indonesië en op het conomisch planbureau, dat in de maak is, instellingen, die bereid zijn om, op verzoek van Curaçao, de verlangde hulp te bieden.

Schema nieuwe Grondwet op stapel

Wordt volgende week staatsregeling wet

Mr. dr. da Costa Gomez heeft een dezer dagen voor de P.C.J.-wereldomroep een radiorede gehouden. Hierin zeide hij o.a., dat men er reeds in geslaagd is om een schema te ontwerpen van de grondwet voor het Verenigd Koninkrijk op de basis van de resoluties, aangenomen op de R.T.C.

de spreker, dat men op Curaçao Het is niet onmogelijk, zo zeide op het ogenblik de betekenis van dit schema moeilijk kan bevatten. Het is als het ware een eerste ontwerp, een blauwdruk van een architect, die men moet kunnen lezen om daaruit de lijnen te kun nen zien v..lke aan het bouwwerk, dat straks tot stand komt, zal worden gegeven. Een bouwwerk, dat als het ver:ezen is, zonder twijfel de algemene bewondering zal verwekken. Intussen zal het moeilijk werk op juridische gebied in de redactiecommissie gaan beginnen. Spreker hoopt spoedig, zodra het ontwerp voor publicatie vatbaar is, hierop commentaar te kunnen leveren.

Opdat iedereen op grond van exacte gegevens zal kunnen oordelen.

Daarnaast had spreker een ander belangrijk bericht. De Eerste Kamer zal in besloten vergadering, zich beramen over de staatsregelingen van Curaçao en Suriname. Volgens sprekers inlichtingen zal de Eerste Kamer waarschijnlijk de volgende week een openbare vergadering houden om dit ontwerp goed te keuren. De volgende week zullen we hopelijk het ontwerp staatsregeling tot wet zien verheffen. Een wet, die ons zal geven algemeen kiesrecht voor mannen en vrouwen, een wet, die ons zal geven een stelsel van financiële autonomie en bovendien een inwendig bestuur, dat met de gouverneur zal samenwerken, totdat het Verenigd Koninkrijk tot stand zal zijn gekomen.

Naar alle waarschijnlijkheid zal PCJ deze belangrijke vergadering van de Eerste Kamer, waarin dus de ontwerpen tot wijziging van de staatsregelingen worden behandeld, uitzenden. Spreker gelooft niet, dat de Eerste Kamer dit ontwerp zal verwerpen.

Vervolgens ging spreker iets dieper in op de moeilijkheden ten aanzien van de berichtgeving tussen Curaçao en Nederland. Vooral in de laatste tijd bestaat hier grote belangstelling voor de ontwikkeling op Curaçao, maar het is soms moeilijk de berichten uit Curaçao te begrijpen. Zich losmakende van de berichtgeving wijst spreker er op, dat de komende veranderingen en grote verantwoordelijkheid leggen op het volk van Curaçao.

Het zal nodig zijn om een totale reorganisatie van de Nederlandse Antillen tot stand te brengen met het doel van Curaçao een democratisch onderdeel te maken van het Verenigd Koninkrijk. Hierop wijst spreker er

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Holiday in Mexico" Vrijdag, Zaterdag 7 en 9.30 uur; Zondag 10.30, 6.30 en 9 uur.

ROXY: „Sister Kenny" Vrijdag 7 en 9.15 uur; Zaterdag 9 uur; Zondag 10.30 en 8.30 uur.

CINELANDIA: „I walk alone" Vrijdag 8 uur; Zaterdag 8.30 uur; Zondag 8.30 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van de wijkverpleging wordt tot en met 2 Mei as. waargenomen door Zuster Parker, Vergenoegen, telefoon 5412.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 1 Mei as. worden waargenomen door Botica Juliana, Julianaplein 6, tel. 2400 en door Botica Central, Bredestraat 45, telefoon 2281.

J.P.F.: Lezing heer Lou Lichtveld 8 uur.

CUROM:

Vrijdag: 6.30 Kinderuitzending voor oudere kinderen; 6.50 Dinermuziek; 7.20 Uitzending in het Papiament; 7.35 Wij luisteren deze week naar werk van Ravel; 8 Nieuws; 8.15 Oranje bvenl; 8.45 Heer Bouwman aan de solovox; 9.30 De wereld schrijft......; 9.35 L'heure violette; 9.55 nieuws. **Zaterdag:** 1.05 Lunchmuziek; 1.30 Nieuws; 1.45 Dinah Shore.

WACHTDIENSTEN. C.P.I.M.

Vrijdag.

Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur W. Moulijn, tel. 255.

Personeel Afdeling: W. Lambij, Mauritslaan 15, tel. 330.

Materialen Afdeling: M. K. van Kicken, Julianadorp 35 (oud) tel. 720.

Geneeskundige Dienst: 1.5 (12.30) — 3.5 (7.30): Dr. Ansingh, tel. 697; bij geen gehoor tel. 289.

C.S.M.

Rederij: P. J. Hesper, tel. 701.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur Office, tel. 458—455; 23 — 8 uur Mr. Heitlager, tel. 304.

Dok Afdeling: L. Boeren, tel. 242.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Bridge: Uitslag van de op 27 April gehouden drive: Mevr. Mendels — Dr. Ginsberg 5890 pnt; HH. Kramer — Jansen 3880 pnt; Heer en Mevrouw van der San 3700 pnt; Dames Bar — Visser hoogste score op derde tafel; HH. Kraayeveld — Welschen hoogste score op zesde tafel.

Een geanimeerde avond waaraan 30 paren deelnamen. De volgende drive wordt gehouden op Dinsdag 4 Mei in de grote zaal van de Sociëteit. Aanvang 8 uur n.m. precies. Opgave tot deelneming op de avond van de wedstrijd. Introductie toegestaan.

WATER- TEGEN PAPIERMENSEN

Zaterdag as. zullen de elftallen van de K.N.S.M.-Westwerf en de drukkerij N.V. Paulacker op het terrein van de K.S.C. te Rif in een vriendshappelijke wedstrijd elkaar bekampen. Het zal voor de papiermensen hun tweede optreden zijn in hun kort bestaan. De wedstrijd die om 4.15 uur zal beginnen, zal onder de kundige leiding staan van de Amigoe-man, de heer Ad. Versney.

De opstelling van de papiermensen is als volgt:

Petrudes
(Mando)
Lasten Pieters
(Freddy) (Monton)
Sprockel Boyé Jansen
(Humph) (Carlos) (Titi)
Wilhelm Hernandez Mathilde
(Boeboe)
Leander (Tam) Hector

Reserves: Gebroeders Van Delden en de onmisbare Jan.

WILLEMSTAD OP PRINSES JULIANA'S VERJAARDAG.

Tromgeroffel, vrolijk hoorngeschal, wapperende vlaggen van openbare gebouwen en vele scholieren vrijaf, zie daar het stemmingsbeeld in de binnenstad op de dag van Prinses Juliana's verjaardag.

Het tromgeroffel en hoorngeschal was afkomstig van de keurig paraderende troepen der Nederlandse strijdkrachten, die onder leiding van de compagnie's commandant Kapitein H. A. van Oort een rondgang maakten door Willemstad.

De manschappen, drie pelotons sterk hadden er zelf ook plezier in en trokken natuurlijk de aandacht van een ieder, die zich op de straten bevond.

De vlaggen, die langs het gehele Brionplein in recht hoek vorm stonden opgesteld, boden een kleurig en fleurig aanschijn.

ZILVEREN JUBILEUM.

Gisteren vierde de heer Goilo zijn 25 jarig jubileum als leraar in het R. K. Bijzonder onderwijs.

Hij mocht van vele collega's, vrienden en bekenden gelukwensen in ontvangst nemen met dit heugelijk feit.

Wij spreken de wens uit, dat het de heer Goilo nog vele jaren gegeven moge worden, zijn zo belangrijke taak te blijven vervullen.

ONTMASKERD

26.

Hier was vrede — eeuwige vrede. En toch was Jimmy Stevenson er zich van bewust, dat al die schoonheid slechts een schijnschone mantel was, waaronder afgrijselijke gruwelen verborgen lagen. Het was moeilijk te zeggen, van welke aard die gruwelen waren, maar in elk geval, ze lagen er verborgen. Hij moest die plaats verlaten, waar zijn ziel zich zat kon drinken aan de schoonheid der natuur, en het monster gaan opsporen, dat de magische dromenland dreigde te verwoesten.

———————

Teruggekeerd in het huis op de hei, vond Jimmy zijn vriend met een zuur gezicht, dikke rookwolken uit zijn pijp de lucht inblazend, voor het raam zitten.

„Ik vind het alles behalve prettig", mopperde Jerry aggresief: „waarom wil je me eigenlijk niet meenemen?"

„Omdat je er beter buiten kunt blijven, ouwe jongen — ik heb geen permissie gekregen, om jou of iemand anders erin te betrekken. Dat karweitje moet ik alleen opknappen."

Hartsgill haalde nijdig zijn neus op.

„Als je niet binnen een behoorlijke tijd terug bent, kom ik je na; daar kun je donder op zeggen."

„Dat zul je laten, Jerry. Neen, heus, ik meen het. Het is een karwei, die ik zelf helemaal alleen moet opknappen. Als een ander er zich mee gaat bemoeien, is misschien alles bedorven. Je moet me beloven, Jerry, dat je je erbuiten zult houden."

„En de politie?" vroeg Hartsgill.

„Je moet me ook beloven, dat je de politie erbuiten zult houden, Jerry."

„Nu goed dan", gromde Hartsgill verstoord, „maar dit wil ik je wel zeggen; je bent vervloekt eigenwijs."

Stevenson reikte hem de hand.

„Tot ziens, ouwe jongen, en nog wel bedankt voor je gastvrijheid."

„Ja, maak maar, dat je weg komt", luidde het onvriendelijke antwoord. Jerry kon de gedachte niet van zich afzetten, dat hij zijn oude vriend nooit meer zou terugzien.

HOOFDSTUK XVIII.

Jimmy Stevenson was zelf nooit journalist geweest, maar hij kende er wel enkele. Hoewel er wat zijn kleren betreft aan de journalist van tegenwoordig niets bijzonders valt waar te nemen (in tegenstelling met zijn confrater van enkele decennia terug), had toch Jimmy dat niet te definiëren iets in zijn uiterlijk weten aan te brengen, dat de verslagevers van de grote bladen onderscheidt van hun medemensen. Tevens had hij ervoor gezorgd, dat hij helemaal niet op zichzelf leek, en dus ook niet op Philip van Loan, naar wiens komst men op de plaats, waar hij heenging, zo verlangend uitzag.

Stevenson bevond zich om vier uur in de middag in de buurt van Skelt Castle. Evenals de vorige dag, was het ook nu weer naar, guur weer. Als een dreigende reus stond daar vóór hem op de rots het majestueuze kasteel.

Hij stapte op de zware poort toe en trok aan de grote, ouderwetse bel. Het geluid van voetstappen drong tot hem door, en toen zag hij achter het traliераampje het gezicht van een man verschijnen, die hem enkele ogenblikken met vijandelijke ogen aanstaarde. Het deurtje werd dichtgemaakt, en het duurde wel vijf minuten, eer de zware poort openging. Op de trap, die naar boven leidde, stond een reus van een man, gekleed in een groene uniform van eigenaardige snit, met bont afgezet. De kleine, varkensachtige ogen boven de ruige, zwarte baard staarden hem dreigend aan. De man zag er gevaarlijk genoeg uit, maar toch begon Jimmy's hart sneller te kloppen van vreugde: hij bevond zich nu immers op het terrein van de man, die de Beer werd genoemd; hij had maar even naar die dreigende gigant te kijken, om er zeker van te zijn, dat hij zich niet vergist had.

„En-n?" kwam het op onheilspellende, barse toon uit de mond van de reus.

Stevenson trad naar voren.

„Wilt gij even mijn kaartje aan Uw meester overhandigen?" Hij reikte de reus zijn naamkaartje, dat deze met een onverschillig gebaar van hem aannam.

„Wacht hier" zei hij op norse toon, en zijn gele tanden werden zichtbaar tussen de zware, zwarte baard. Hij zag Stevenson aan, alsof hij hem het volgende ogenblik zonder omslag de keel wilde afsnijden.

„Goed", antwoordde Jimmy onverstoord.

Gewend als hij was, zijn emoties te verbergen, bleef hij wachten — uiterlijk kalm, maar innerlijk vol ongeduld. Zou hij met zijn brutaliteit succes hebben? Zo niet, dan had hij zich in een val gewaagd, waaruit hij niet meer kon ontsnappen.

Weer verliepen er vijf minuten. Hij begon het koud te krijgen — en zich ongerust te maken. De onzekerheid werkte alles behalve kalmerend. Toen keerde de reus terug.

„Volg mij", zei hij.

Door stenen gangen, waar het zo kil en koud was, dat Jimmy ervan huiverde, werd hij door de geweldige gigant naar een kleine kamer geleid, die was ingericht voor studeerkamer. Uit de leunstoel vóór de grote, prachtige mahoniehouten schrijftafel rees een man op.

Stevenson was op zijn qui-vive. Zijn onfeilbaar instinct zei hem, dat hij hier te doen had met een persoonlijkheid — dat hij stond tegenover een man, die zijn stempel drukte op alles, wat hij aanraakte, en op iedereen, met wie hij in contact kwam, indruk maakte.

„Ik ben Baron Ungern Veseloffsky — U wenst mij te spreken, Mr. Midwinter?"

„Ik kom een beroep doen op Uwe welwillendheid, Baron", haastte hij zich te antwoorden. „Zoals U reeds op mijn kaartje gezien zult hebben, ben ik verslaggever van de 'Morning Sun', het Londense ochtendblad. Ik heb hier in de buurt mijn vacantie doorgebracht en ben van plan, om morgen weer terug te keren naar Londen. Toen ik voorbij Skelt Castle wandelde, kwam ik op de gedachte eens te proberen, of het niet mogelijk was, om hierbinnen een kijkje te nemen. Het was mij bekend, dat het een zeer oud, historisch kasteel was, zodat ik dacht, dat ik er misschien wat materiaal zou kunnen verzamelen voor een artikel — wij verslaggevers denken altijd op de eerste plaats aan ons werk, ziet U."

Baron Veseloffsky knikte met een vriendelijk lachje.

„Ik moet eerlijk bekennen, Baron", ging de spreker voort, „dat, toen ik Uw bediende zag — die indrukwekkende reus was toch immers Uw bediende, nietwaar? — die de poort voor mij opende, ik bepaald schrok. Om het maar ronduit te zeggen, Baron, hij bracht mij in grote verlegenheid. Ziet U", haastte hij zich eraan toe te voegen, „ik had er geen flauw vermoeden van, dat het kasteel nog bewoond was. Ik dacht hier slechts een huisbewaarder te zullen aantreffen. En zo kwam het dan ook, dat ik niet zo gauw wist wat ik zeggen moest, en hem daarom maar brutaalweg verzocht, U mijn kaartje te overhandigen."

(Wordt vervolgd)

De beroemde Diligenti-vijfling van Argentinië.

Eva geeft goeden raad voor vaardigen met naald en draad.

Mode praatje

Mevrouw trekt zich terug, om zich te kleden!

Niet om het één of ander, maar welk vrouwtje is niet dol op mooi ondergoed en welk vrouwtje zou niet gelukkig zijn met mooie stapeltjes in de kast?

Helaas...... „stapeltjes"...... ik moet er niet aan denken. Hoe weinigen zullen daarover beschikken, d.w.z. stapeltjes van dat mooie ondergoed.

We troosten ons dan met een verrukte blik in één of andere etalage, waar een droom te pronk ligt.

Hebben jullie er wel eens over gedacht het zelf te maken? Het komt dan beslist op de helft van de prijs. Als ik het zo bekijk, kunnen we een aardig spaarpotje maken van hetgeen we met onze naaimachines uitsparen. Kunt U niet knippen? Koopt U een patroontje. U kunt dit toch meermalen gebruiken.

Heus, het in elkaar naaien is gemakkelijk.

Kampt U met moeilijkheden? Vraag raad aan

Eva.

Van en voor de Vrouw

Nuttige wenken

Een onzer lezeressen vroeg mij, haar een middel aan de hand te doen om inktvlekken te verwijderen.

Gaat U als volgt te werk, mevrouw.

Beperk het uitlopen van de vlek zoveel mogelijk door de gemorste inkt in vloeipapier te laten trekken. Bespoel wasbare weefsels (katoen, linnen) met melk. U moet dat druppelsgewijze doen. Span de vlek over een kopje en druppel er steeds melk op. Was het daarna uit in zeepsop. Bleek wit goed in bleekwater en gekleurd goed in natriumperboraat (bij de botica te bekomen). Hierdoor ontstaan roestvlekken. Behandel dan deze vlek weer met zuringzout of „Bromo".

Zie voor de behandeling van roestvlekken het artikel hieronder.

Een andere methode voor het verwijderen van inktvlekken is het volgende.

Span de vlek over een kommetje met kokend water, bevochtig de vlek en leg er wat cristalletjes CITROENZUUR op. Daarop een druppel AMONIA, versnelt het proces. De damp die van het hete water omhoog stijgt en de plek hierdoor ook nat houdt, werken alle mee om de vlek te doen verwijderen. Daarna vlug en heel goed uitspoelen. Voor wol en zijde zijn bovenstaande behandelingen niet geschikt. Behandel zijde met een schijfje citroen.

Wol moet men betten met verwarmde alcohol. (Denkt U er vooral om, dat U een klein beetje alcohol in een kommetje doet en dat dan weer in een grotere kom zet met heet water. Nooit alcohol op vuur verwarmen wegens brandgevaar.

Voor acetaatzijde kunt U koude alcohol gebruiken.

Ongelukjes met inkt op tafelkleden komen dikwijls voor. Bet de plek dadelijk met een natte spons, daarna afwisselend met AMONIA en AZIJN. Wordt de kleur door een van beide vloeistoffen aangetast (dit is zichtbaar op de spons), ga dan verder met dat middel, hetwelk de kleurstof NIET aantast.

Roestvlekken.

Behandeling voor katoen en linnen:

Leg de vlek over een kommetje met HEET water. Bevochtig de plek die later nat gehouden wordt door de stoom van het water in het bakje. Leg nu op de plek (met een roestvrij voorwerp) wat ZURINGZOUT (denk er om, dit is VERGIF) en wacht enige ogenblikken. Meestal is de vlek dan verdwenen. Spoel goed na, anders tast dit middel het weefsel aan. Trouwens deze hele behandeling moet vrij vlug geschieden, anders wordt de vlek een gat, maar spoel in elk geval HEEL GOED een paar keer na.

Behandel wol of zijde op dezelfde manier, maar neem in plaats van ZURINGZOUT nu „BROMO" verpakt bij de botica verkrijgbaar.

Verwijder roestvlekken zo spoedig mogelijk, anders ontstaan er ook daardoor gaten. VOORKOM roestvlekken door niet roestende teilen en emmers en ander wasmateriaal te gebruiken.

Tere weefsels kunnen de sterke werking van zuringzout niet verdragen. Gebruik hiervoor CITROENSAP of WIJNSTEENZUUR (20%).

HET SCHILDERIJTJE.

„Dat gaat je nou door merg en been, hé juffrouw, vindt U ook niet?" hoorde ik naast me zeggen.

Ik keek opzij en zag een klein mannetje staan, die omslachtig een zakdoek uit zijn zak peuterde. In zijn vaal ouwelijk gezichtje knipperde een paar waterige ogen en met een zielige blik keek hij me aan.

„Zoals die moeder, hé juffrouw, die zoon van haar in haar armen houdt. Eén en al liefde, ziet U wel?"

Ik schoof een beetje opzij om het volle gezicht te geven op het kleine mooie schilderijtje in één van de antieke winkeltjes in de Spiegelstraat te Amsterdam, waar Maria met een oneindig goed en liefdevol gezicht haar arme geteisterde en gedode zoon in haar armen houdt. Teder en behoedzaam ligt haar arm om zijn hals en steunt als het ware nog de afgezakte schouder. Onder de arm die beschermend over de ingezonken borst ligt, vloeit een straaltje bloed.

„Ja, het is heel mooi", zeg ik tegen het mannetje.

„Nee", zegt het mannetje, „mooi is het woord niet. Ja, die kleuren zijn misschien wel prachtig, daar za! ik niks van zeggen, daar heb ik zo geen verstand van. Maar dat ze die zoon zo koestert, ziet U, daar zit het hem in."

Hij snoot zijn neus en veegde zijn ogen wat uit.

Ja, hij had gelijk. Wat een diepe en schone weergaaf was wel dat innige gebaar, waarin haar beschermende en overgevende liefde lag, intenser en gaver dan zovele oppervlakkige moedergebaren, die goedkoop te geven zijn.

„En dan moet U niet vergeten", hernam het mannetje weer, „dat zo'n mens de hele wereld toen tegen zich had. Haar zoon had het, zo gezegd, niet tot minister gebracht, dat ze met hem pronken kon, haar zoon was toen de vervloekte en de mishandelde. Op de aarde kon ze geen eer met hem inleggen."

„Voor een moeder telt dat niet", zei ik. „Die zoekt een kind altijd. In voor- en in tegenspoed."

„Och juffrouw", zuchtte het mannetje en schraapte zijn keel, „was dat maar waar. Er zijn heel wat moeders, die...... enfin, ik had ook een moeder. Maar ik ben altijd een beetje pieterig geweest, U weet wel, ze noemen dat geen voorspoedig kind. Ik was zo gezegd een beetje een suffert. Niet dat ik niet bij was, ik kan best lezen en schrijven, kijkt U maar."

Hij haalde een soort fondsbriefje uit zijn zak, waar zijn ondertekening opstond. En het was een nette ondertekening, J. C. Lahorst, met regelmatige duidelijke letters.

„Maar ja, U begrijpt wel, ik was gauw zenuwachtig als er veel mensen bij waren, ze noemden me altijd „Pietertje" en ja, dat gaf toch geen pas, ik heet Jan. Ik werd altijd schuil gehouden als er visite kwam. Zogenaamd boodschappen doen, maar ik snapte het best, ik mocht niet bij de visite. Maar dan die branie, die Dirk, een broer van me, één en al lef, dat was het lievelingsjochie die was brutaal die dorst en dat werd mooi gevonden. Die kreeg ook van alles toegestopt en het is waar juffrouw, ik verdiende en moest alles afgeven en hij krééq maar. Hij was zo gezegd de getapte jongen, moet U denken. Ik ging ook nooit mee uit, een enkele keer met mijn vader mee vissen. Maar dan was het al gauw onder zijn vrienden: „Wat heb je daar voor een held."

„Maar had je dan in een vertrouwelijk ogenblik niet eens met je moeder kunnen praten", opperde ik. „Misschien had ze er wel geen erg in, dat ze je griefde. Misschien was U ook te teergevoelig en trok U zich alles aan. Dat is ook niet prettig voor een moeder."

„Och juffrouw, hoe kon je nou praten toen, als ze direct al tegen je zeiden, dat ze geen tijd hadden en dat je zo'n zemelaar was en dat andere jongens heel wat beter en flinker waren en dat ze zich eigenlijk schaamden, dat je hun kind was. Op zo'n manier krijg je geen voet aan de grond. Als ik geld had, juffrouw, kocht ik dat schilderijtje. Dan hing ik het op en dan zou ik denken: kijk eens Jan, dat is nou jouw moeder en die streelt je, ook al ben je nog zo'n dooie lummel in het oog van de mensen."

We liepen ongemerkt samen op.

„Toch zijn er duizenden voorbeelden van moeders, die haar kind trouw blijven en lief hebben al zijn het nog zulke stumperts. Wat worden er niet een idiote kindertjes door hun moeder met zorg en geduld in een karretje gereden. En als ze sterven en wij denken, dat het een opluchting zal geven, dan betreuren die moeders hen nog, omdat ze hun niet meer haar zorg kunnen geven."

„Ja, zulke zijn er ook, ja, natuurlijk. Maar geloof me, juffrouw, van dat andere soort lopen er ook een heleboel, U moet mij niks vertellen. Het uiterlijke heeft hen te pakken. Alles voor de schijn, voor de pronk. En waar je niet uiterlijk mee pronken kan, nou, dat moet er maar zo'n beetje bij slingeren."

„Het beste, mijnheer Lahorst", zei ik. „Ik ben er."

„Nou, dan ga ik ook mijn gang weer. Ik loop toch nog even terug. Nog even naar dat schilderijtje kijken."

Nog dikwijls denk ik aan het mannetje terug en dan schrijnt het in me dat er toch misschien wel meer moeders zijn dan we denken, die, o, waarschijnlijk wel zonder erg — haar voorspoedige kinderen beter begrijpen en er gemakkelijker mee omgaan dan met die stugge en vaak minne kinderen, waar ze zo weinig plezier van beleven. Zo weinig plezier naar „buiten".

Wij lijden allemaal aan het euvel te zeer te letten op de buitenkant. Waarom denk ik nu bv. aan een miezerig en in elkaar gedrukt mannetje en niet aan mijnheer Lahorst — mijn nieuwe vriend, die oog heeft voor schone en zielvolle dingen en die ontvankelijk is voor ontroeringen, waar zijn broer, de „branie", hoogstwaarschijnlijk geen idee van heeft.

De wereld loopt vol van die volwassen „mooie, vertroetelde kinderen", waar wij, op de schijn afgaande menschen, onmiddellijk aan denken als aan „mijnheer zus en zo" en „mevrouw die en die", gevangen door de uiterlijkheden.

Moeders zijn ook mensen — ze hebben ook haar zwakheden en gebreken. Wat is het ontzettend nodig, dat speciaal zij daar boven uit komen. Wat is er een kostelijk goed en een dierbare have aan haar toevertrouwd. Wat hebben ze een moeilijke taak. En wat is er een „kracht van Boven" nodig om die taak goed te volbrengen.

Huidverzorging

Behandeling van Uw huid indien ge constateert, dat deze te VET is.

Zo is dat een gevolg van een OVERDADIGE AFSCHEIDING van de talgklieren.

GENEESWIJZE:

Door regelmatige hygiëne moet men trachten de huid van deze vette afscheiding te ontdoen, d.w.z. wast U zorgvuldig met koud water.

Hiervoor neemt U het beste een zachte babyborstel die met zeepschuim is bedekt. Iedere dag borstelen om de poriën goed te reinigen OVERVETTE grondzeep doet hier goede diensten.

Dagelijkse zelfmassage, die een specialiste U moet leren. (Dus ga eenmaal naar een goed bekend staande schoonheidssalon.)

Deze zelfmassage wordt gevolgd door het betten met adstrigerende lotion op een basis van MENTHOL, HAMAMELIS, KAMFER of AMANDELEN (vraag Uw specialiste) is zeer aan te bevelen.

Hiervoor neemt U een stoombad, welke ik de vorige maal al beschreef. Een vitaminerijke creme gebruiken voor de nacht.

Af en toe even met het niet opgemaakte gezicht in de morgenzon. Niet te lang. NOOIT mag men pure alcohol, aeter of eau de cologne, noch benzine gebruiken, deze drogen de huid op een verkeerde manier uit en verbrandt haar zelfs.

Norma Vance van Drew Mississippi, is op een leeftijd van 28 maanden reeds een veteraan in het jagen op vossen. Met haar hond deed zij onlangs aan een jacht mede.

Voor de Jeugd

ANTWOORDEN OP DE BRIEFJES.

Henny Jourdain.

Ik vind het erg prettig dat je zo bent ingenomen met de raadsels voor grotere kinderen. Doe maar steeds mee, want elke goede oplossing (die op tijd binnenkomt), doet steeds mee bij de verloting van de prijzen. Tot een volgende keer Henry.

Tante Ria.

Luciana Andrea Martinus.

Wat een mooie naam heb jij, en wat was dat briefje op een leuke manier opgevouwen, maar je was dit keer te laat met je inzending, want je brief kwam Donderdag met de post en de oplossingen moeten Woensdags binnen zijn. Om technische redenen kan daar niet worden afgeweken, dus de volgende keer een beetje vroeger je brief posten, hoor. Eens kijken wat je doet.

Tante Ria.

Millie van Trikt.

Intussen zal je wel je prijs hebben ontvangen, he? En was het naar je zin? Ik hoop, dat je er vele gezellige ogenblikken mee zult hebben, dag hoor.

Tante Ria.

Henny Zoer.

Wat een leuk postpapier heb jij zeg, en ik ben blij dat de raadseltjes zo in je smaak vallen. Doe maar steeds mee, eens ben jij ook wel de gelukkige, want er komen natuurlijk veel goede oplossingen in en dan loot ik steeds met al die briefjes, dus heb jij net zo goed kans om eens te winnen. Doe je best.

Tante Ria.

Melva Arduin.

Je vraag betreffende de inktvlek heb ik, zoals je ziet, in deze krant al beantwoord.

Ik ben erg blij, dat de Vrijdagkrant zo in je smaak valt. De oplossing van het raadsel was fout, zoals je ziet. Wat de kennismaking betreft, dat komt ook nog. Nog even geduld. Bedankt voor je hartelijk briefje, hoor.

Tante Ria.

TINTELOOG.

Toen hij de plaats van het kampvuur bereikt had, vond hij niets dan wat sintels en witte as en zag, dat het al voor een poos verlaten was.

Maar hoe flauw de geur ook was, een kort haastig gesnuif overtuigd hem, dat dit het kamp van den knecht van de Dalhoeve was.

Er waren nog twee geuren, die hem veel belang inboezemden. De een was die van ijzer en deed denken aan het geweer van den knecht. De gedachte daaraan deed de haren achter in zijn nek te berge rijzen. Tussen zijn lippen klonk een gegrom en hij ging op zijn tenen staan en snuffelde naar alle kanten om te zien of de man dicht bij was. De andere geur was de geur van gerookte ham, heerlijk, hij had die nog wel nooit geproefd, maar hij was er zeker van, dat hij er dol op zou zijn! Het was de moeite waard om dat eens te onderzoeken. Hij was benieuwd, of het geweer en de ham dezelfde richting waren uit gegaan en kwam tot de conclusie, dat, al moest ie er iets voor wagen, het wel de moeite waard was om er achter te komen. Bovendien moest hij de plek ontdekken, waar zijn vijand was. Dan kon hij hem beter vermijden. Intussen had hij honger gekregen en daar zag hij hoe Pecan, de zwarte boskat, een neefje van mevrouw Wezel, de ene forellenpoel na de andere afviste en de helft van zijn vangst onaangeroerd liet liggen.

„Wat een vreselijke spilzucht", dacht moeder Zwartbeer's veelbelovende spruit.

Dat zou hij wel eens verhelpen! Zijn zwarte oogjes tintelden, terwijl hij op veilige afstand den verspiller volgde en opat, wat deze liet liggen.

Toen ging hij een poosje zitten kijken naar moeder Zwartbeer, die het een onmogelijk karwei vind om te zorgen, dat haar twee kleintjes zich die morgen goed gedroegen. Ieder keer als ze een vis naar de oever wierp, vielen Bokser en Bluffer er beide op aan. Vaak sloegen ze daarbij elkander en dan nog wel op het gevoeligste puntje van hun nuesjes. Dan werden ze kwaad van pijn en verganen, terwijl ze het met elkaar uitvochten, helemaal hun vis.

Soms vergaten ze, dat het geen menens was en pakten elkander beet met hun tanden.

Die waren vlijmscherp, merkten ze dan!

Eindelijk begon moeder Zwartbeer tegen hen te kijven en beschaamd lieten ze hun kop hangen. Maar aldra renden ze het meer in en zaten elkander na met luid geplons. Daar schrokken de forellen van. Ze doken diep in hun poelen weg en er zat niets anders op dan maar weer een nieuwe vispoel te gaan zoeken.

Wat vond Tinteloog dat allemaal fijn, wat hield hij van dit bosleven!

Op hetzelfde moment kraakte een tak boven op de heuvel. Hij keerde zich om om te luisteren. Tegelijkertijd gonsde er iets langs zijn schouder. Een verschrikkelijk gekraak, als een donderslag, trof zijn oren..............Het was de knecht met zijn geweer!

„Vlug!" hijgde moeder Zwartbeer en ze schoof haar kleintjes in de dichts bijzijnde schuilplaats. „Het is een jager zo zeker als iets!"

„Dat scheelde maar een haar", zei Tinteloog tot zichzelf, toen hij rook hoe zijn vacht door de kogel geschroeid was. En ook hij zocht een schuilplaats.

Die hele dag was de kleine beer zich bewust dat de knecht zijn spoor volgde.

Wat was hij nu blij, dat hij Reintje Junior zo vaak had gadegeslagen, want er waren werkelijk vossenstreken voor nodig om buiten het bereik van het geweer te blijven.

Hij sloop aldoor rond alsof ie op kousenvoeten liep en paste elke streek toe, die hij kende. En laat ik zeggen, dat het beertje een goede padvinder was! Hij had zich heel gemakkelijk tussen de hoge bergtoppen uit de voeten kunnen maken, maar daarvoor was hij te nieuwsgierig. Hij had geen rust voor dat hij wist waar de binnendringer zich bevond.

Op een gegeven moment kreeg hij behoefte aan wat rust en verborg zich achter een rotsblok, om te wachten totdat de man voorbij zou zijn. Maar zijn schaduw, die laag over het pad lag, verried hem en de man kreeg hem in de gaten. Maar wat was die man verbouwereerd, toen Tinteltje, met woest opengesperde kaken, hem met volle kracht aanviel! Toen de man tenslotte zijn geweer ophief om hem te schieten, verdween Tinteltje tussen de boomstammen met een vaart als van een sneltrein en toen hij eindelijk stilhield om achterom te gluren, had de man hem helemaal uit het oog verloren.

Toen was het beertje echter erg moe. Hij klom in de top van een denneboom, sloeg zijn poten om een tak en sliep.

Hij werd wakker in dat donkere deel van de nacht, dat ligt tussen het vallen van de duisternis en het opkomen van de maan. Natuurlijk was hij uitgehongerd, na zijn zware dag. Toen kreeg hij een idee, dat zijn zwarte oogjes meer dan ooit schitterden.

Op zijn tenen sloop hij zachtjes langs het spoor van de jager en kwam tenslotte op de plaats, waar deze zijn nachtkwartier had opgeslagen. Ok was hij vermoeid van de jacht en sliep vast.

Helder brandde zijn vuur op de open plek in het woud en dat hield de kleine beer aanvankelijk op een afstand.

Maar, wat een pret, daar hing aan de kant van de takkenhut, waarin de knecht zijn bed had gemaakt, de ham, waarvan de geur zo verleidelijk was!

Tinteloog naderde langzaam en steelsgewijs van de achterkant.

Toen verzamelde hij al zijn moed, stak de lichtkring van het vuur over en grabbelde naar zijn buit.

Op hetzelfde ogenblik werd de man wakker. Instinctmatig greep hij naar zijn geweer en gluurde naar de snel in de verte verdwijnende bezoeker. Met ogen nog zwaar van de slaap legde hij aan.

Natuurlijk schoot hij mis!

Voor hij de trekker voor de tweede keer had kunnen overhalen, was de kleine zwarte deugniet verdwenen.

De ham hield hij nog stevig tussen zijn kaken!

KLEINE MOPJES.

DE LUISTE.

Een heer sprak tot drie bekende luiaards: „Wie van jullie het luiste is, krijgt van mij een kwartje."

Twee staken onmiddellijk hun hand uit, maar de derde zei: „Och, stopt U het maar even in mijn jaszakje!"

EEN IDEE.

Moeder leest in de krant: Er biedt zich aan een goede keukenmeid, die tevens huiswerk wil verrichten.

Karel: „Toe moeder, neem die."

Moeder: „Wat voor belang zou jij daarbij hebben?"

Karel: „Heleboel, kan ze mijn huiswerk maken."

ONS RAADSELHOEKJE.

Leeftijd van 6 tot 9 jaar.

Ik heb geen hand en moet toch wijzen. Ik heb geen mond, maar mag nooit zwijgen. Ik heb geen voeten en moet toch gaan. En ik mag nooit blijven staan. Ra, ra, wat is dat?

RAADSEL VOOR DE GROTERE KINDEREN.

Aan vijf gasten worden vijf eieren gepresenteerd, die in een schaal worden opgediend. Ieder moet één ei hebben en toch moet er één in de schaal blijven liggen. Hoe kan dat gedaan worden?

Voor de goede oplossing wordt een prijs beschikbaar gesteld, bij meerdere goede oplossingen wordt geloot. In de brief te vermelden meisje of jongen.

Oplossingen voor Woensdag as. te zenden aan Tante Ria en adres Adm. van dit blad. In de linkerbovenhoek te vermelden: Raadsel.

Oplossing raadsel 6 — 9 jaar

Een geweten

Winnares Milderd Thijssen.

OPLOSSING HERSENGYMNASTIEK.

1e Laurens Koster.
2e Oost-Indische Hennep.
3e Walcheren, N.-Beveland, Z.-Beveland, Schouwen, Duiveland, Tholen en Sint Filipsland.

Winnares Marlene Evelyn Everts.

Prijzen afhalen vanaf as. Maandag, bij de Administratie van de „Amigoe di Curaçao".

DE AVONTUREN VAN EEN HOND.

Ik heet quick en ben de mooiste, knapste en liefste fox-terriër die er ooit bestaan heeft, zoals mijn meesteresje zegt. Mijn meesteresje is een van die aardige schepseltjes, die meisjes heten, en veel van honden houden. Die zijn er lang zo wild niet mee als jongens. Niet dat ik een hekel aan jongens heb, want ze nemen je dikwijls mee op grote wandelingen en laten je veel meer los lopen, maar ik geloof, dat je meer bischuitjes krijgt van dames als van heren.

Mijn klein meesteresje dan heet Emmy en is twaalf jaar en ze mag trots op me zijn, want ik ken allerlei kunstjes. Ik zit zo netjes op, dat iedereen mij wat lekkers wil geven, maar ik ben gedresseerd om het op mijn neus te laten liggen, totdat mijn vrouwtje zegt, dat ik het hebben mag.

Ook kan ik heel hoog over een stok springen en apporteren. Wij wonen in een groot huis, met een mooie tuin er bij. Ik slaap in een mandje, dat met flanel is gevoerd, en vóór het bed van mijn meesteresje staat. Ik draag een halsband met een zilver plaatje, waarop mijn naam en mijn adres staat. Bij feestelijke gelegenheden, zoals bv. op Emmy's verjaardag, krijg ik een blauwe strik om mijn hals. Ik heb natuurlijk een eigen bordje en krijg geregeld mijn maaltijden, behalve nog allerlei lekkere hapjes er tussendoor..

(Wordt vervolgd).

Arbeiders en intellectuelen onder de inflatie

De organisatie van onze democratie

Van te veel praten wordt het oor doof, de geest dof. Rome heeft mij overstelpt met cijfers, statistieken, artikelen, ministeriële redevoeringen, prae-adviezen, kamerdebatten, rapporten, balansen, jaarverslagen, prijsindices, economische en financiële saneringsplannen, critieken. Men loopt gevaar, wanneer men in Italië de inflatie bestudeert, in de greep van haar werveling verstrikt te raken, in haar verwarring te worden meegesleept en de grote lijnen van het gebeuren uit het oog te verliezen. Daar zijn er dan ook maar zeer weinigen in Italië, die op de huidige situatie een heldere onbevangen en objectieve kijk hebben. Dit inflatie-verschijnsel heeft zovele en tegenstrijdige aspecten, dat uitzicht en inzicht troebeler dreigen te worden, naarmate men er zich intensiever in verdiept, aldus schrijft Mr. A. J. M. van Dal in „De Maasbode".

De betalingsbalans van Italië toont onoverbrugbare tekorten, die met de meest-drastische maatregelen niet te dekken zijn.

De import van 941 millioen dollar in 1946 was voor meer dan twee-derde terug te voeren op internationale steun, hetzij van de Unrra, hetzij van particuliere Amerikaanse instellingen of personen, hetzij van vreemde crediet-gevers. Alleen om het volk te voeden (gereduceerd minimum rantsoen = 200 gram brood per persoon per dag) en de industrie op gang te houden, heeft men momenteel aan graan, kolen, olie en benzine een invoer nodig van 40 millioen dollar per maand, die niet meer door beschikbare deviezen is gedekt.

De verdienstelijke Italiaanse handelsdiplomaten hebben zo juist in Washington weer toezegging van nieuwe credieten verkregen, die de graan-importen en daarmee de afwending van de hongersnood tot het einde van 1947 veilig stellen, maar onder omstandigheden als deze blijft iedere economische politiek even onberekenbaar als het zeilen op stormachtige zee met een onklaargeraakt schip: schipper en schip zijn, hoezeer van de stuurmanskunst haar hoogste kunnen gevergd wordt, tot zekere hoogte in Gods hand.

Vlucht naar Capri.

Gij zult dat misschien vreemd vinden, maar ik ben naar het eiland Capri gevlucht. Men moet afstand kunnen nemen van een verschijnsel om het te zien; wie zich midden in een draaikolk bevindt, is niet in staat haar te beschrijven.

Capri is een vergeten stukje aards paradijs, waar de sinaasappels en de karmozijnen oleanderbloemen tot in het venster van uw hotelkamer groeien en waar eigenlijk alleen maar dwazen leven, begaafde en onbegaafde, inheemse of internationale. Niemand hier, die ooit een statistiek gelezen heeft of lezen zal. Op Capri heeft men afstand.

Hier zit ik nu op het balkon van een rustieke Ristorante boven op de rotsen; in de wazige verte over de mistig-blauwe zee schemeren Napels en het stompe silhouet van de Vesuvius en mijn kleine tafel is overdekt met mijn statistieken, mijn rapporten, mijn jaarverslagen uit Rome. Hoevele ervan verliezen in deze onwerkelijk-mooie omgeving hun betekenis. Hoe beseft men hier, dat God vol milde bekommering moet zijn om het zwoegen en ploeteren der mensen. En hoe kan men hier begrijpen, dat iedere Italiaan geneigd is aan deze milde bekommering ten minste een deel van de oplossing der problemen over te laten.

Toch zijn er rapporten, die ook hier, juist hier, de aandacht vasthouden. Bevoorrechting stemt tot verantwoordelijkheid. Het milieu van Capri, dat voor de bevoorrechten is (niet in de zin van rijken) scherpt het oog voor de tegenstellingen.

De inflatie in Italië en de voortdurende stijging der prijzen brengen nood aan velen.

Deze velen zijn niet in de eerste plaats de arbeiders en de employé's der industrie. De vakverbonden hebben in Italië een zeer sterke positie, zowel in het economische als in het politieke leven. Zij wisten voor hun leden reeds in October 1946 de „beweeglijke loonschaal" te verwerven, een loonschaal, die elke twee maanden opnieuw vastgesteld en aan de prijsstijgingen de voornaamste levensbehoeften aangepast wordt.

De inkomsten van de Italiaanse industrie-arbeider bestaan daarloor slechts voor het kleinste deel uit zijn vaste basisloon. Daarnaast geniet hij immers een gezinstoelage, premies voor sociale lasten en vooral de „contingenza", de variabele duurte-toeslagen, die wisselen met de indexcijfers der levenskosten. De contingenza bedraagt vaak 60 tot 65 pct. van het totale loon en maakt, dat de reële inkomsten van vele industrie-arbeiders eerder boven dan beneden het peil van 1938 liggen.

Zij maakt ook, doordat de voortdurende loonstijgingen een grotere biljettencirculatie eisen, dat de inflatie-tendenzen en de prijsverhogingen worden aangewakkerd, en doorkruist daardoor op scherpe wijze deflatie-politiek der regering.

Verviakking van het leven.

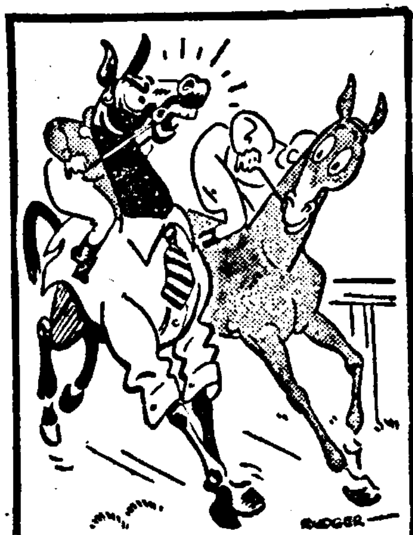
De bevolkings-categorieën, die tussen de tegengestelde bewegingen dezer deflatie-politiek en de inflationistische tendenzen beklemd dreigen te raken, zijn, zoals ik reeds in een vorige beschouwing even aanduidde, de lagere, maar vooral de hogere staats-, bank-employé's, het kantoor- en het onderwijzend personeel, de intellectuelen, de kleine bezitters, de renteniers, de gepensioneerden.

De beloning van een arbeider (20 à 30.000 lire per maand in de steden) en van een professor (40.000 lire per maand) liggen zover niet meer uiteen. Terwijl de reële lonen der ongeschoolde arbeiders, vergeleken bij 1938, op vele plaatsen een stijging vertonen (1938 = 100, 1947 = 106 tot 125), zijn die der bovengenoemde bevolkingsklassen vaak tot op de helft of daar beneden gezonken. De gespecialiseerde arbeider verdient nauwelijks 10 à 15 pct. meer dan de ongeschoolde (vroeger anderhalf maal zoveel); de leidende functionarissen, hogere employé's, wetenschappelijke werkers, krijgen misschien anderhalf maal zoveel als een ongeschoolde arbeider, hetwelk betekent, dat zij, wij zij anders leven moeten, verkommeren. „Ik verdien nauwelijks méér dan mijn portier" zei mij het hoofd van de economische en financiale studie-afdeling der Banca d'Italia, „als hij getrouwd is en een gezin heeft, wordt hij waarschijnlijk beter betaald dan ik".

Dit alles brengt een nivellering van de levensomstandigheden, een standaardizering op het laagste niveau, teweeg, die op de duur niet kan nalaten op de culturele, zowel als op de economische prestaties vervlakkend te werken. De stimulans tot hogere prestaties wordt weggenomen. Onder de gespecialiseerde arbeiders, waaraan de Italiaanse industrie een grote behoefte heeft, bestaat een sterke drang om naar Argentinië en Zwitserland te emigreren.

Gevraagd: organisatie der democratie.

Deze en soortgelijke moeilijkheden, die in Italië door de inflatie geaccentueerd worden, maar in de kiem overal aanwezig zijn, vormen een typisch voorbeeld van een democratie, die scheef getrokken wordt door de macht van het getal, met name door een eenzijdig aangewende politieke invloed der vakverbonden. Het is natuurlijk nodig en toe te juichen, dat de arbeider zich met zijn werk een behoorlijk bestaan verwerft. Het is echter volstrekt verwerpelijk, dat het arbeiders-inkomen als het ware maatstaf wordt voor de beloning van geestelijk en leidinggevend werk. Democratie moet zijn: gelijke mogelijkheden voor allen, nimmer een geest- en energiedodende gelijkschakeling, die in collectivisme uitmondt. De groepen, die in Italië het slachtoffer van de situatie worden, zijn politiek veel minder sterk georganiseerd dan de arbeidersmassa; zij vormen geen eenheid en zullen dat nimmer doen.

Een of andere idioot heeft mij vanmorgen dat ding aangetrokken.

Het wil mij voorkomen, dat wij uit de Italiaanse moeilijkheden, die trouwens niet op zich zelf staan, de les kunnen trekken, dat er aan de organisatie van onze democratieën nog een en ander hapert en dat wij betere organisatievormen zullen moeten vinden, willen wij ons tegen een van binnen uit zich verbreidend collectivisme handhaven.

Dat ik op Capri tot deze conclusie moet komen, schijnt een paradox. Niets schijnt hier georganiseerd en iedereen is gelijkgerechtigd, tevreden en gelukkig. Het spijt mij voor de pessimisten, maar men doet op Capri zo'n beetje de indruk op, dat er iets van het verloren paradijs voor de mensheid te herwinnen is.

Hoe moet het Communisme bestreden worden?

Weest waakzaam.

Het was een goede wenk voor Italië en tevens ook voor elkander land, daar wij het momenteel te doen hebben met een wereld revolutie.

Er is slechts één wijze waarop de democratische landen het hoofd kunnen bieden aan deze bedreiging. Deze wijze is nl. om het tot het eind te bestrijden, zowel individueel als collectief. Tevens mag de waakzaamheid nooit verslappen. Er bestaat ten alle tijden gevaar. Sommige mensen zeggen: „Het zal hier niet gebeuren." Weer anderen willen een boodschap sturen naar Stalin in een poging om hem tot bedaring te brengen. Een antwoord hierop is: „Het kan hier ook best voorvallen. Immers hebben wij niet gezien, wat voor resultaat de bedaring van Hitler niet had?

Voor wat betreft de gezamenlijke defensie, is het zeer gelukkig te mogen constateren, dat de democratische landen met grote moed en energie in actie zijn getreden.

De communistische daden gelijk, in Tsjechoslowakije en de bedreiging in Italië, hebben de Westerse mogendheden wakker geschud, zodat zij gingen realiseren dat er grote gevaren dreigden voor een andere wereldoorlog.

Wij kunnen nu reeds de resultaten zien van het begin van de West Europese Unie.

Er wordt zwaar gewerkt om het Marshall plan ten uitvoering te brengen. Ook de acties die op de interamerikaanse Conferentie te Bogota gevoerd werden, getuigen hiervan. Te Bogota immers werd het communisme veroordeeld en men noemde het „een instrument van de agressie." Tevens werd het communisme ter conferentie ook nog betiteld als een bedreiging „voor de vrije democratische republieken."

De Noordamerikaanse Senator Vandenberg zeide Maandag in een rede dat Noordamerika zich zou verenigen met West Europa in een militaire alliantie tegen de communistische agressie. Dit wordt door de politieke waarnemers beschouwd als een wenk voor Rusland.

Het sluiten van een dergelijk pact zal het communisme raken, gelijk een aardbeving met een huis zou kunnen doen. Engeland en de andere West-Europese landen blijven volhouden, dat slechts een dergelijk pact hun zou kunnen veilig stellen tegen een communistische agressie.

Doch er kan nog meer gedaan worden om het communisme te bestrijden. Een defensie pact is niet het enig middel hier tegen.

Elk land zou allereerst kunnen beginnen met een strijd te voeren aan het thuis front. Dit kan geschieden door binnens huis een grote zuivering te houden.

Senator Vandenberg doelde hierop, toen hij onlangs zeide: „Wij zouden de grootste dwazen zijn, indien wij niet beginnen met elk verraad binnenhuis uit te roeien en te vernielen. Dit zou anders de wereld revolutie naar Noordamerika kunnen doen overslaan.

Senator Vandenberg zeide: „Op de allereerste plaats moet premier Stalin goed begrijpen dat wij ons in Noordamerika niet zullen overgeven aan de communistische samenzwering."

Tegelijker tijd heeft Senator Ferguson van Michigan voorgesteld een onderzoek in te stellen naar de daden van het nationaal secretariaat van de Noordamerikaanse Communistische partij.

Dit teneinde de legaliteit van deze partij in Noordamerika vast te stellen.

Volgens de Senator zou dit onderzoek misschien wel kunnen leiden tot een vernieuwing van verschillende communistische front organisaties, welke ons kwellen.

Inderdaad, allereerst moet men aan het thuis front beginnen met een grote schoonmaak, wil men het communisme met succes bestrijden.

Geen der internationale pacten en overeenkomsten zouden ooit kunnen baten, wanneer de landen individueel allen door sabotage vernield kunnen worden.

Zuid-Amerika trekt economisch de aandacht

‚De Vaert op de goude Werelt'

De K.L.M. doet mede

In de 16de en 17de eeuw stonden de Hollandse zeevaarders bekend om hun grote durf en ondernemingszin. Voor hen was er geen zee te wijd of te ver of zij trokken er met hun houten scheepjes overheen. Wanneer de Hollanders betrekkingen hebben aangeknoopt met de „goude Werelt", zoals Zuid-Amerika niet ten onrechte werd genoemd, valt Portugal en Spanje of voeren in charter voor hen op Zuid-Amerika. Toen de oorlog met Spanje zich echter toespitste en Portugal in 1580 bij Spanje werd ingelijfd, werd handel drijven voor de Hollanders steeds moeilijker en tenslotte onmogelijk. Men stond in Holland dan ook voor het dilemma, de handel, de hoofdader van zijn bestaan, op te geven, of, het er maar op wagen precies te zeggen. Historische geschriften wijzen uit, dat dit reeds vóór 1600 moet zijn geweest.

Van koopvaart tot kaapvaart.

Om de hegemonie in hun koloniën te verzekeren legden Spanje en Portugal, de enige koloniale mogendheden in die tijd, aan hun overzeese gebieden verbod op om met buitenlanders handel te drijven. Wie Indische of Amerikaanse producten wilde hebben, kon deze in Portugese of Spaanse havens in ruil tegen andere goederen verkrijgen.

Aanvankelijk dreven de Hollanders een eerlijke handel met gen en de koopwaar, desnoods met geweld, in Zuid-Amerika te gaan halen.

Op deze wijze werd de gehele kust van Zuid-Amerika door de Hollanders erkend en weldra waren de zwakke plekken in dit onmetelijke rijk bekend. De Hollanders maakten daarom plannen om de Portugezen en Spanjaarden uit Zuid-Amerika te verdrijven. De eerste pogingen mislukten, maar de overwinning van Piet Hein op de Zilver Vloot in 1628 verschafte nieuwe middelen om het weer eens en thans beter voorbereid, te proberen. Recife-Pernambuco werd bezet en Prins Johan Maurits van Nassau werd tot landvoogd benoemd. Onder zijn bekwame leiding werd het Nederlandse gezag in Brazilië geconsolideerd en uitgebreid.

De schrielheid van de West-Indische Compagnie dwong hem tenslotte, na acht jaar, zijn ambt neer te leggen. Niet lang daarna verdreven de Portugezen de Hollanders uit Brazilië.

Zuid - Amerika vecht zich vrij.

De Franse revolutie en de Napoleontische bezetting van Europa brachten echter een algehele ommekeer in de Zuid-Amerikaanse gebieden teweeg. De Portugezen en Spanjaarden hadden nimmer een vermenging met de oorspronkelijke bevolking in de weg gestaan. De daaruit voortgekomen bevolking voelde niet zo heel veel voor het oude moederland, maar beschouwde veeleer Zuid-Amerika als hun vaderland.

De bezetting van Portugal en Spanje door Napoleon en de daarop volgende verwarring gaven aan de ontevredenen in Zuid-Amerika een mooie kans. In het begin van de vorige eeuw gingen deze gebieden voor de Iberische Staten voor goed verloren.

Land van de toekomst.

De rijkdommen, waarover de Zuidamerikaanse staten beschikken, liggen niet zozeer in het bestaan van goud- en zilvermijnen, als wel in de uiterst grote vruchtbaarheid van de bodem. Argentinië en Brazilië hebben tezamen een oppervlakte, welke aanmerkelijk groter is dan die van Europa.

De grote moeilijkheden, waarmede deze landen na hun vrijwording voornamelijk hadden te kampen, waren het gebrek aan arbeidskrachten, industriële hulpmiddelen en kapitaal.

Een andere belemmering in de economische ontwikkeling is het gebrek aan brandstof. Steenkool zowel als olie moeten voornamelijk worden geïmporteerd, voorzover niet kan worden volstaan met hout. Ook de exploitatie van eenzijdige cultures, zoals in Brazilië de koffie, was een nadeel, waarbij de economische stabiliteit in de vooroorlogse crisis gevoelig geleden heeft. Dit euvel is in latere jaren opgeheven.

Het is begrijpelijk, dat deze omstandigheden de exploitatie van de natuurlijke bronnen van deze landen remden. Het duidelijkste voorbeeld is Argentinië, dat bij het verkrijgen van zijn zelfstandigheid beschikte over een oppervlakte van 2.802.436 km² of we! 60 maal Nederland, terwijl de bevolking slechts 700.000 bedroeg. Eerst op het einde van de vorige eeuw en vooral in het begin van deze eeuw heeft dit land zich zeer snel ontwikkeld. Al spoedig stond het vooraan in de rij van exportlanden. De voornaamste exportproducten zijn mais, tarwe, haver, gerst, lijnzaad, vlees, huiden en wol. Ook Brazilië is een belangrijk producent van verschillende stapelproducten, zoals wij reeds eerder zagen.

Hollandse handelsondernemingen.

Na de vrijwording van Zuid-Amerika hebben de Nederlanders menigmaal getracht handelsrelaties met de Zuid-Amerikaanse landen aan te knopen.

Ook de herhaaldelijk opgetreden economische inzinkingen in de wereldeconomie hebben zeer nadelig gewerkt op diverse goed voorbereide en terdege verantwoorde ondernemingen. Het geheel van onze handelsondernemingen was voor 1940 niet geheel bevredigend te noemen, ofschoon Nederland toch in aanzienlijke mate afnemer was van de Argentijnse Bank Unie in Zuid-Amerika en het Nederlands-Zuidamerikaans Instituut, waaruit in 1937 de Nederlandse Handelsmissie onder leiding van Jhr. van KaKrnebeek is voortgekomen, hebben zich steeds beijverd om de handelsrelaties tussen Nederland en Zuid-Amerika nauwer aan te halen. Deze instellingen en ook de vele Nederlandse technici, die in Zuid-Amerika talrijke waterstaatkundige werken uitvoerden, hebben zeer veel goodwill voor Nederland gekweekt.

Economische verschuivingen.

De tweede wereld oorlog heeft aan deze pogingen een einde gemaakt. In Zuid-Amerika zag men zich voor enorme problemen geplaatst. Enerzijds ging een groot afzetgebied in Europa verloren, anderzijds waren belangrijke leveranciers niet in staat de broodnodige producten te leveren. Argentinië en Brazilië zagen zich genoodzaakt deze moeilijkheden door het oprichten van eigen industrie te boven te komen. Dit gebeurde zelfs in zulke mate, dat er op bepaald gebied een productie overschot ontstond, waardoor uitvoer naar het buitenland mogelijk was.

Dit vond o.m. plaats met schoenen, welke naar Zuid-Afrika werden verscheept.

Door deze industriële ontwikkeling heeft de economische constructie dezer landen aanmerkelijke veranderingen ondergaan.

Het is echter zaak aan deze economisch zo snel groeide staten, die ongetwijfeld de oude naam van „goude werelt", zij het dan in een heel ander opzicht, verdienen, meer dan gewone aandacht te schenken.

Ook het zeer uitgestrekte en voor een groot deel nog ongecultiveerde binnenland verbergt wellicht nog ongekende mogelijkheden.

De K.L.M. als schakel.

Voor het leggen van contacten en het verstevigen van relaties is een snelle en directe verbinding een eerste vereiste. Door het openen van een luchtlijn, welke Nederland met de voornaamste landen van Zuid-Amerika verbindt, heeft de K.L.M. blijk gegeven deze economische eis te verstaan. Op 6 Augustus 1946 steeg dan ook de DC-4 „Friesland" van Schiphol op en zette koers naar Zuid-Amerika.

Na deze eerste vlucht volgden er meerdere. Zij hadden tot resultaat, dat met ingang van October 1946 een geregelde dienst tot stand kwam.

De geregelde dienst op Zuid-Amerika bestond 18 October 1947 één jaar. In deze periode vlogen de toestellen der K.L.M. 144 maal het traject van Amsterdam naar Montevideo. Hierbij werd in 2624 vliegtuigen een afstand van 1.667.509 km. afgelegd.

Maar tevens blijkt hieruit, dat Nederland, hoewel door de oorlog totaal verarmd, niets van zijn onvervaardheid en geestkracht heeft ingeboet.

Zoehten in vroeger eeuwen Nederlanders in kleine, zwakke scheepjes maandenlang moeizaam een weg over de wereldzeeën, thans vliegen glanzende K.L.M.-vogels naar alle werelddelen. In zijn pogingen om eijn oude plaats onder de volken weer te heroveren, heeft Nederland zijn eeuwenoude relaties met Zuid-Amerika niet vergeten. Deze luchtverbinding levert een bijdrage tot het herstel van de band tussen de oude wereld en de „goude werelt."

GESCHENK VOOR H.M. DE KONINGIN VAN DE ARUBAANSe VROUWEN

Ter gelegenheid van het 50-jarig regeringsjubileum van H.M. Koningin Wilhelmina, zullen verschillende handwerken, op Aruba vervaardigd, aan H.M. de Koningin worden aangeboden. De bedoeling is iedere op Aruba wonende vrouw in de gelegenheid te stellen een of meerdere handwerken te maken. Deze zullen eerst op Aruba zelf worden tentoongesteld om daarna naar Nederland te worden gestuurd, waar ze van 18 Augustus tot 15 September as. in Den Haag te bezichtigen zijn op de tentoonstelling „De Nederlandse Vrouw 1898 — 1948." Inzendingen kunnen worden gezonden aan de leden van het Comité.

Op 3 en 4 Mei as. zal op Aruba een collecte worden gehouden. De opbrengst hiervan zal gebruikt worden om eventuele kosten voor materiaal en/voor verzending te bestrijden. Het restant zal H.M. worden aangeboden om dit geld beschikbaar te stellen aan enige belangrijke instellingen, zoals bv. de T.B.C.-bestrijding. De verschillende jeugdorganisaties, in de eerste plaats de Padvindsters, zullen bij deze collecte helpen. Zij zullen ook bij U aan huis komen!

Het Comité, waarvan Mevrouw L. C. Kwartsz Voorzitster is, bestaat verder uit de volgende dames: S. N. Ecury, A. Barbour, E. Heijmans, P. I. Henriquez, C. D. Irausquin, J. Schendstok (Lago). De subcommissies zijn uit de volgende dames samengesteld: C. Newton, E. Ponson, R. Lens (San Nicolaas), A. C. van Maastricht, H. A. Bodegom, G. de Veer, T. Verbeeten, N. Brink, H. A. Hessling, J. van de Wall, Wed. S. Tiele, J. Beaujon, A. Aletrino, M. IJskes, J. Kerrebijn, N. J. Redeker, J. Schotanus, L. de Hoop, W. van Drimmelen, H. A. Kemmink en R. van Hoorn.

Wij hopen, dat alle Arubaanse vrouwen zullen medewerken om dit plan zo goed mogelijk te doen slagen.

HET CELLO-CONCERT VAN ADOLFO ODNOPOSOFF.

He Bestuur van de Arubaanse Kunstkring deelt ons mede, dat het cello-recital van de bekende violoncellist Adolfo Odnoposoff is vastgesteld op Dinsdag 4 Mei in de Sociedad Bolivariana, aanvang des avonds om 8.15 uur. De cellist, die begeleid wordt door zijn echtgenote Berta Huberman, zal het volgende programma uitvoeren:

Sonate no. 10, Guiseppe Valentini; „Arpeggio" sonate, Franz Schubert; Rococo-variaties, P. I. Tschaikowsky; Elegie, Fauré; Danza del Molinero, M. de Falla; Danza del diablo verde, G. Cassado.

Voorverkoop van kaarten aan de gewone adressen en des avonds aan de zaal.

Tevens kan worden medegedeeld, dat de beide Amerikaanse duo-pianisten Joana en Louise Leschin op zullen treden op Maandag 17 Mei as. des avonds om 8.15 uur in het gebouw van de Sociedad Bolivaria. Het is voor het eerst op Aruba, dat een dergelijke muziekavond geboden wordt. Bijzonderheden worden binnenkort gepubliceerd.

150.000 VLUCHTELINGEN.

Officiële Cijfers verstrekt door de Noordamerikaanse autoriteiten te Frankfurt geven aan, dat in de afgelopen vijftien maanden 150.000 Duitsers uit de Russische zone van Duitsland gevlucht zijn. Deze vluchtelingen hebben zich allen begeven naar de Noordamerikaanse zone.

HOE STERK IS DE OPPOSITIE IN PRAAG?

Bij de algemene verkiezingen in Tsjechoslowakijen op 30 Mei zal het indienen van een blanco stembiljet de enige manier zijn om uitdrukking te geven aan de oppositie. Het percentage ingevulde stembiljetten in verhouding tot het aantal opgekomen kiezers, zal een beeld geven van de sterkte van het nieuwe regiem.

De eerste schilderijen tentoonstelling in het Curacaos Museum

Een critische beschouwing over doeken en kunst.

Niet slechts, dat de tot standkoming van het Curaçaos Museum, de populairste gebeurtenis is die hier in jaren plaats vond; ook de tentoonstelling, waarmee het werd geopend en die er nog is, valt in de smaak. Niemand zou het betreuren, indien deze schilderijen voor goed hier bleven. Jammer dat ze weer weg gaan, spreken velen uit. Het meest in de smaak gevallen van alle hier tot nu toe gehouden tentoonstellingen — en dat zij er toch aardig wat — is deze ook de eerste die door het volk wordt bezocht, de man en de vrouw in de straat gaan er binnen, de laatste soms met een zuigeling op de arm en staan met absorberende aandacht de doeken te bekijken. Zij zijn vóór alles blij, alsof ze een presentje kr...ijgen. Zij overwegen niet, dat dit het voornaamste gevolg van de kunst is. Konden de schilders dit zelf zien, ze zouden het weten te waarderen.

Het zelfportret van Edgar Fernhout is het allerpopulairste schilderij. het hangt daarom goed aan de ingang. Het wordt in het algemeen enthousiasme direct gevolgd door het Stilleven van Willy Schumacher. En waar beiden twee van de verfijnste scheppingen zijn, sluit populariteit hoge kwaliteit blijkbaar niet uit.

Maar hoge kwaliteit sluit populariteit niet in. Christoffeltje Smeets, 3 jaar oud had geen moeite met Herman Kruyder. Papa een paard, zei hij, toen hij het Paard van Kruyder zag. Papa een poes, nee een hond, toen hij „De Teef van Kruyder" zag. Maar velen die de besten waren op school, geraken volkomen verward tussen wat zij zien en deze titels, die ze in de catalogi lezen. De scheiding tussen wat zij zien en dromen, is bij hen misschien sterker dan bij Chrisje. Of misschien zijn zij alleen nog maar wat ze denken. En de werken van Herman Kruyder zijn bij deze groep niet populair, ondanks hun hoge kwaliteit.

Je raakt ervan in de war.

Een van de jongelui van hier, geboren en getogen, zoals zijn ouders en grootouders, en die nog nooit onze eilanden verliet en niet te veel school heeft gelopen, maar van schilderijen houdt, werd gevraagd zijn observaties te maken. Hij schreef: — Het is moeilijk, zeer moeilijk zelfs, om over een schilderijen-tentoonstelling te praten. Vooral als je zelf probeert te schilderen. Je bent te gauw geneigd je eigen prutselwerk met de „meesters" te vergelijken. Het beste te doen zou dan zijn vlakweg je eigen mening te geven, maar als je nu eens in ons museum gaat wandelen, wel, dan raak je helemaal in de war.

Neem bijvoorbeeld bij de ingang het zelfportret van **Edgar Fernhout**. Een mooi schilderij. Een iets te fijn schilderij. Nauwkeurig realistisch; de schilder met zijn vette werkjas kijkt, nee staart je aan. Een zuiver spiegelbeeld. Je ziet direct: deze schilder weet meer van techniek af dan jij ooit zou durven dromen. Precies en afgewerkt. Met ontzettend getduld en enorm vakmanschap in elkaar gezet. Zijn werk is daarom veel moeilijker te begrijpen.

Als je dat andere portret neemt: **Wiegman**'s Roland Holst, met zijn diepere zwaardere kleuren, als het ware in het doek gekropen, vol somber leven en paars licht. De hand nu niet geposeerd maar nonchalant een open boek houdend. Dit is iets anders. Een vreemde kleurencombinatie houdt hij er op na, je herkent zijn werk direct. De gevatte Suzana, met vlak er voor een stilleven, overal dezelfde kleurschakering. Wat je ook treffend moet noemen is zijn „Danseres". Het beeld staat daar, is één met het doek.

Een groot verschil met „Kinderen en Naakten" van **Charley Toorop**, deze vind je te vlak. Zo 'n soort primitief. Ook haar kleuren zijn anders. Van haar vind je „De Kaasmarkt" het beste.

Weer anders is het met dat „Stilleven" van **Bruning**, en de andere stukken van deze schilder. Je ziet hierin als het ware de creatie zelf. Een spontaan neerzetten van gedachten, ongedwongen komt het op het doek. Er is geen kleur te veel maar ook niets te weinig. Ofschoon hij meestal aan de donkere kant blijft. Veel licht is er nooit in zijn werk alleen een soort mat-goude zon schijnt er over te stralen.

Persoonlijk houd je van meer kleuren. Dat je een schilderij „geslaagd" vindt, wil zeggen, dat je hetzelf ook zo zou doen. Misschien is het daarom, dat je denkt mee te kunnen voelen als je b.v. „de Schipper" ziet van **Chabot**, of „Mensen in Oorlogstijd". Hier is een schilder aan het werk met ziel en vuist. In deze tijd van snelheid en geweld moet je onder de indruk komen. Met alles probeer je je eigen er bij aan te passen. Waarom dan niet met schilderen? Je voelt aan hoe deze schilder, haast ruw zijn kleuren smeerde op het doek! Hij zag het werk in het geheel, en zeker van zich zelf sloeg hij aan het werk. Vele van zijn figuren schijnen ontstaan te zijn door één machtige streek van zijn penseel.

Maar dat niet een rijk palet alles is, kun je zien aan de stukken van **Jan Sluypters;** stilleven met klompen, simpel en vloeiend. Stilleven met witte kan, een gemakkelijk stuk. Eenvoudig, en tóch zeggen ze veel. In al zijn werken predomineert één of andere kleur. Hier zie je dat een „aangename" schilderij niet een „bonte" schilderij behoeft te zijn. Zijn werk is af. Je moet niet ver zoeken. Zijn naakt is naakt. Hij geeft terug aan het voorwerp wat hij van het voorwerp neemt.

Ergens heb je eens gezien een gedicht van, nou ja, van wie weet je niet meer. Het begint met: Ik, de schaduw, en een vriendelijke blik in de eenzaamheid van een volle zaal.........

Dat iemand zich eenzaam kan voelen heb je al lang ondervonden. Maar probeer nu een gevoel te schilderen! **Willink** kan je noemen een schilder van „Eenzaamheid".

Dezelfde soort techniek ongeveer als Fernhout, maar dan eenzaam, zoals bijv. „de Prediker". Je moet de eenzaamheid, de leegte die over het doek kruipt, voelen. Er is een stilte, een vaag weekgevoel in de houding, in de compositie. (Als je er te lang naar kijkt, maakt het je zelfs melancholisch). Trouwens je ziet dit in al zijn werken. Zijn arcadisch landschap met blauw licht, vind je, hoewel wat te fijn afgewerkt, iets onvergetelijks. Zijn stadsbeeld met donkere wolken! (Jammer dat hij zo fijngezet en nauwkeurig is). Iets ook in deze trant schildert **Schumacher.** Van hem vind je natuurlijk zijn portret, met blauw aderige handen het beste.

Dan heb je ook nog **Oepts.** Deze streeft naar een geheel, naar een „pleasing" compositie. Kleur en vorm zijn voor hem niet van zo veel belang. Het geheel moet kloppen. Wat je, als je later terugdenkt, direct te binnen schiet is zijn landschap van St. Tropez. Een gemakkelijk te begrijpen stuk. Mooi in stijl.

Charles Hubert Eyck, vind je een portret schilder; neem zijn Mr. Dr. W. G. A. van Sonsbeek als voorbeeld. Hij laat de achtergrond de achtergrond en besteedt juist de nodige moeite en werk aan de figuur zelf, maar de kop schreeuwt van licht en leven. Vol met oker en vermiljoen. Misschien is het, dat door deze techniek het hoofd zich los schijnt te rukken van de omgeving. Hij schildert dynamisch en oprecht.

Heel anders is het met **Dick Ket**'s Portret van zijn Vader. Met paarse tinten en donkere lijnen. Mooi glad gevernisd. Zijn zelfportret is ook in die geest. Fijn van kleur en vorm.

Van **Voskuyl** vind je zijn Façade treffend. Hoewel hij iets (volgens jouw mening natuurlijk) te „klein" werkt. De weke kleuren en lijnen combinatie verliezen hierdoor hun fris leven. Ze worden een beetje in elkaar gedrongen en zo geven de schilderijen niet een spontane maar slordige indruk.

Kruyders, „Paard en de Teef", zijn twee grote doeken vol met diepte. Hij gebruikt zijn verf en kleuren met grote forse streken en zet zijn figuren in een vreemd perspectief. „De Teef" vind je het beste, een hond liggend voor een of andere vuurplaats, met grote starende ogen. De houding is vreemd, doch vormt in het geheel iets moois.

En als je na dit alles naar huis loopt, dan denk je na:... wie zal ik nu volgen, Chabot met zijn rijke kleuren, of de gemakkelijke Sluyters of......

Dan slaap je er een nachtje over, de volgende dag sta je weer voor een leeg doek, je neemt je penseel en denkt: ....ik zal toch maar ik blijven."

Meer dan duizend paren ogen, aan het tropisch licht gewend, keerden zich al naar de doeken, en deze gedachten zijn een geordende greep uit die, welke speelden achter één paar.

In dit licht, voorzover het toegelaten wordt in het Museum, dat is voor de Curaçaose zalen juist genoeg voor hun sfeer, maar iets te weinig voor de schilderijen, in de schilderijenzaal echter perfect in de z.g. industriezaal juist goed voor Chabot en Charley Toorop, doen sommige technieken het beter dan in Nederland zelf, andere echter minder. In een grote lijn mag dit licht beter heten voor de expressionisten dan voor de impressionisten. Johan Buning heeft het hier niet best. Wat in het algemeen alles wat op typische Hollandse intimiteit berust, krijgt hier niet zijn beste kans. De lugubere sfeer van Willink is zolang in het scheepsruim gebleven om weer in de doeken te kruipen als zij teruggaan, het fotographisch meesterschap mocht zolang aan wal. Bij wijze van spreken, bij wijze van vergelijking.

Emma Stoppello, de sympathieke Venezolaanse pianiste, die voor de opening van het Curaçaos Museum uit Caracas kwam overgevlogen, prefereerde onder de schilders Charley Toorop de Henriette Roland Holst van onze schilders, en wel vooral haar „Naakten".

Een Argentijn vooral Chabot: „Mensen in Oorlogstijd", en Herman Kruyder, vooral „De Teef". Deze oordelen zijn meer dan toevallig. Indien de directeur van het Stedelijk Museum te Amsterdam deze lijnen leest, zal hij zich herinneren dat het vermoeden tegen hem werd uitgesproken, dat o.a. juist deze drie de ware representanten voor Nederland in Spaanssprekend Amerika zouden zijn: Ch. Toorop, Chabot en Kruyder. Zij lijken van hier uit de voortreffelijke Mexicanen van Nederland.

Maar Herman Kruyder is meer dan een Mexicaan, hij is een nieuwe wereld, voor velen nog niet door Columbus bevaren.

Berlijn toetssteen voor kracht der democratie

'Koude' verovering schept kansen voor Communisten in alle zones

Fatalistisch Duitsland zal partij van de sterkste kiezen

„Als werkelijkheid zou worden, wat maarschalk Sokolovski in zijn schrijven aan de militaire gouverneurs heeft verlangd, zou Berlijn niet langer een viermogendhedenstad zijn, maar een hoopje verraden democraten, wier wereld zou ophouden aan de grenzen der stad. Bovendien zou dan het bewijs zijn geleverd, dat de mening van de enkeling in Europa niets meer waard is en dat, als weleer, de macht beslist". Dat schrijft de hoofdredacteur van de „Tagesspiegel", het deftigste van de Berlijnse dagbladen. De man van de straat zegt het anders: „Als de Amerikanen Berlijn vandaag aan zijn lot overlaten, dan is het best mogelijk, dat zij morgen heel Duitsland prijsgeven", aldus 'De Volkskrant'.

De strijd om Berlijn heeft een hoogtepunt bereikt en het is duidelijk, dat de Sovjet-Russen hun offensief zijn begonnen om hun positie in de voormalige Duitse hoofdstad te versterken, wellicht in de hoop de Westerse geallieerden tot ontruiming van dit bolwerk achter het zogenaamde ijzeren gordijn te nopen. Wil men de pertinente verklaringen der Engelse en Amerikaanse bezetters geloven, dan denken dezen er niet aan Berlijn te verlaten en zijn zij van plan hun verblijf te Berlijn met alle mogelijke middelen te handhaven. De Berlijnse burger is evenwel sceptisch geworden. Het vertrouwen in de vastberadenheid der Anglo-Amerikaanse bezetting is geschokt.

De Duitser begrijpt niets van de democratische lankmoedigheid, waarmee de Westerse geallieerden zich het provocerende optreden hunner Sovjet-Russische partners laten welgevallen. Hij is stom verbaasd, dat een Amerikaanse eerste-luitenant, tegen het uitdrukkelijk bevel van generaal Clay in, de Amerikaanse trein, die hij naar Bremen begeleidt, door Russische grenspost te Marienborn veroorlooft de papieren van zijn reizigers te controleren. De Duitser is een andere taal gewoon. Hij begrijpt de Russen, die brutaal optreden en voet bij stuk houden, heel wat beter dan de Amerikanen, die hun treinen van Frankfort naar Berlijn bij Helmstedt aan de demarcatielijn laten omkeren, in plaats van de doortocht te forceren.

. . Fatalisme.

Het is onder deze omstandigheden opmerkelijk hoe kalm de Berlijnse burger bij al zijn innerlijke bezorgdheid de gebeurtenissen gadeslaat. De strijd om zijn stad beschouwt hij als een krachtproef tussen twee reuzen, die door eigen schuld in een situatie zijn geraakt, waarin zij geen stap kunnen terugdoen zonder zich te blameren.

Deze kalmte, die sterk herinnert aan de gelatenheid, waarmede de Duitse bevolking de terreur van het nationaal-socialisme en de verschrikkingen van de luchtoorlog verdroeg, zou op de buitenstaander een misleidende indruk kunnen maken. Zij is geen bewijs van sterke zenuwen, maar het kenmerk van een fatalisme, dat overigens na de ondervindingen der laatste vijftien jaar nauwelijks nog een wonder kan worden genoemd. De strijd om Berlijn gaat buiten de Duitse toeschouwers om. Zij wachten af wie wint, om dan de partij van de winnaar te kiezen. En wat voor de Berlijner geldt, geldt in zekere mate ook reeds voor de Duitse arbeider ten Westen van de demarcatielijn. De houding van het Duitse volk in de drie Westelijke zones zal voor een goed deel afhangen van de afloop der Amerikaans-Russische ruzie om Berlijn.

In Moskou maakt men zich over dit gevaarlijke spel waarschijnlijk geen illusies, maar men beseft op het Kremlin ook, dat een „koude" verovering van Berlijn de kansen van de communistische propaganda in heel Europa en in het biezonder in West Duitsland enorm zou verhogen. Reeds zijn de eerste symptomen van een angstpsychose te signaleren. Te Göttingen, de universiteitsstad enkele kilometers ten Westen van de Brits-Russische zonegrens, bedanken professoren voor het lidmaatschap der burgerlijke Christelijk-Democratische Unie om in de onpolitieke kleurloosheid onder te duiken. In het industriegebied van Noord-Rijnland-West-phalen is, na het échec der K.P.D. bij de jongste verkiezingen, onder de arbeiders een stijgende belangstelling voor de vergaderingen der communisten te bespeuren. En reeds treffen de Sovjets hun voorbereidingen.

• Krijgsgevangenen ontslagen.

In de afgelopen weken zijn honderden Duitse krijgsgevangenen uit Russische kampen ontslagen en naar hun haardsteden in West-Duitsland teruggekeerd. In tegenstelling tot hun voorgangers dien zij er behoorlijk gekleed en weldoorvoed uit. Natuurlijk vormen zij weldra het middelpunt van een kring nieuwsgierige toehoorders èn wat zij vertellen over het communistische Rusland stemt opvallend overeen met wat in de leerboeken der Russische propagandascholen te lezen staat. Bij nader onderzoek blijkt in de meeste gevallen, dat de repatriant lid is geweest van het comité „Freies Deutschland", de vermaarde organisatie van Duitse krijgsgevangenen in de Sovjet-Unie, waaruit het zogenaamde leger van Paulus is samengesteld en waaruit de toekomstige politieke functionarissen van een geheel onder Sovjet-invloed gekomen Duitsland worden gerecruteerd.

Ook de Communistische Partij Duitsland ontwikkelt in de laatste tijd een buitengewone activiteit en het zou onjuist zijn, de angst voor de communistische methodes en voor de merkwaardige gedragingen der Russische bezetters voor zó sterk en duurzaam te houden, dat zij het merendeel der arbeidersklasse immuum kan maken voor de lokstem uit het Oosten.

. . Stootkracht.

Reeds telt de communistische partij in industriesteden als Remscheid, Solingen, Wuppertal, Dusburg, Mühlheim en Dusseldorp ongeveer 20 tot 25 percent der kiezers; in Gelsenkirchen, Bottrop en Dortmund zijn volgens informaties 35 tot 40 percent der fabrieksarbeiders ingeschreven lid der K.P.D. De afdelingen der partij zijn nog straffer georganiseerd dan vroeger, zodat naar het oordeel van ingewijden de stootkracht der beweging aanzienlijk groter is dan die van de numeriek sterkere partijen. In avondcursussen worden jeugdleiders gekweekt en opgeleid tot toekomstige partijfunctionarissen. De jonge communisten weten over het plan-Marshall meer biezonderheden te vertellen dan vele intellectuelen, die hun heil van de uitvoering van dit project verwachten.

Van iedere fout, die Westerse bezetters maken en van ieder zwak moment, dat zij vertonen, maken de communisten handig gebruik, om hun propaganda een effectiever karakter te verlenen. De technische tekortkomingen in het beheer der Amerikaans-Engels-Franse bezetting, het ontbreken van een zichtbare, doelbewuste politiek ten opzichte van Duitsland en vooral de weifelende houding van het Westen tegenover de Russen leveren het koren voor de communistische propagandamolen. De gevolgen van een toegeven aan de Russische eisen in zake Berlijn zouden funest zijn. Het is de vraag of de heimelijk overwogen stopzetting der ontmanteling van fabrieken, de schrapping van verdere herstelvorderingen, een gunstige geldsanering en een belofte van bijstandverlening in het kader van het plan-Marshall zouden opwegen tegen de catastrofale indruk, die een débacle der Westerse democratieën te Berlijn op de bevolking van de Britse, Amerikaanse en Franse zones zou maken. Het lot van het hoopje democraten in de voormalige Duitse hoofdstad gaat ook West-Europa aan.

„Ik heb goed nieuws vooru, mijnheer. Uw zoon is zo juist geslaagd voor vaardigheid in het houthakken."

Surinaams hout op de Jaarbeurs

Het is van goede kwaliteit

Een dezer dagen brachten we een bezoek aan een van de bescheiden kamers van ons Indisch Instituut, bescheiden althans in vergelijking tot de meer publieke zalen in deze voor ons gehele rijk zo belangrijke instelling, waar we de Heer A. T. J. Bianchi aantroffen, die belast is met houtaangelegenheden.

De Heer Bianchi was tot voor betrekkelijk kort geleden hoofd van de hout-technologische afdeling van het proefstation te Buitenzorg en hij is dus een man, die je iets van hout weet te vertellen. En die, vooral in de laatste tijd, zich gespecialiseerd heeft op het Surinaamse hout. Mede in verband met het feit, dat het Surinaamse hout binnenkort op de jaarbeurs te Utrecht geëxposeerd zal worden.

Immers op de grote Utrechtse Jaarbeurs zullen niet minder dan twee toonkamers geheel met Surinaams hout en houtproducten worden gevuld.

Om een en ander te verduidelijken zullen op de Jaarbeurs talrijke houtmonsters worden uitgestald, vanaf dwarsliggers tot zogenaamde handmonsters, die op het ogenblik bij het Indisch Instituut reeds aanwezig zijn.

Daarnaast zal men op een duidelijke wijze aantonen, op welke manieren het baboen, possentrie, krappa enz. gebruikt kunnen worden. En hoe men bijvoorbeeld een tiental verschillende houtsoorten uit Suriname kan verwerken tot triplex. Daarnaast zal men op die uitstalling kunnen zien, hoe men parketvloeren kan maken van zwarte kabbes, slangenhout, purperhart of bruinhart.

Nu is het betrekkelijk eenvoudig om triplex-platen en stukjes parketvloer te exposeren. Maar het is niet gemakkelijk om de toepassing te laten zien van Surinaamse houtsoorten bij grote waterwerken. U weet wel, dat sommige Surinaamse houtsoorten, zoals het basra locus en het mambaklak buitengewoon geschikt zijn voor allerlei waterwerken, omdat die palen niet worden aangetast door de beruchte paalwormen. Op de uitstalling zal men echter wel foto's exposeren, die het publiek een beeld geven van de wijze waarop deze houtsoorten in de praktijk worden gebruikt.

Wie iets weet van de scheepsbouw in Nederland weet tevens, dat het uiterst moeilijk is om hout te krijgen, voor het maken van scheepsdekken, welk hout tevens bestand moet zijn tegen de invloed van het tropisch klimaat.

En daarbij blijft het niet. Het Surinaamse hout is niet alleen van belang voor de triplexindustrie, voor het maken van parket-vloeren, voor de toepassing bij havenwerken, of voor scheepsdekken.

Sommige houtsoorten, zoals het baboen en vooral het ceder zijn zeer geschikt voor het vervaardigen van een zo belangrijk product als bijvoorbeeld sigarenkistjes, Bovendien kan men baboen gebruiken voor zogenaamde buighoutplaten. Diverse Surinaamse houtsoorten zijn geschikt voor draaiwerk en voor knopen en zelfs zal men op de Jaarbeurs ellematen laten zien, die vervaardigd zijn van purperhart.

En dan tenslotte zal men op die expositie twee beelden tentoonstellen die vervaardigd zijn door de Heer R. C. Coelen uit Waalre. Een beeld, dat een dansend meisje voorstelt werd uit Bolletrie gesneden, een ander, dat Flora heet, werd door de beeldhouwer uit de zeer harde, maar voor beeldhouwwerken merkwaardige mooie houtsoort rode kabbus gehakt.

. . Ook literatuur op Jaarbeurs.

Bovendien draagt men er zorg voor dat de belangstellenden inzage kunnen verkrijgen van de bestaande literatuur, waarbij Suriname het voordeel heeft van het boek, dat door de Heer Pfeiffer werd geschreven, terwijl het kleine, maar uiterst handige boekje van professor Stahel, 'Surinam Timbor" eveneens uitstekende diensten zal kunnen bewijzen.

En dan tenslotte zal men naast de foto's, die onder andere vervaardigd werden door de Heren Gongrijp en Burger, tal van grafieken exposeren, die ons een beeld geven omtrent de aanvoer van Surinaams hout in Nederland. En daaromtrent kunnen wij u nog enkele gegevens verstrekken, die ons wel het bewijs leveren, dat het Surinaamse hout hier in Nederland een grote toekomst tegemoet gaat. Want uit die statistieken blijkt, dat in het jaar 1947 bijna de helft van al het in Nederland ingevoerde tropische loofhout uit Suriname afkomstig was. Er werd hier namelijk 69.000 ton Surinaams hout ingevoerd, dat gezamenlijk een waarde van ruim 9.000.000 gulden vertegenwoordigt, of bijna $1/3$ gedeelte van de waarde der totale invoer.

Dat, mogen we een succes noemen. Een succes, dat ons nog duidelijker wordt als we de grafieken wat nauwkeuriger bekijken en daaruit lezen, dat de invoer van hout uit Suriname steeds toeneemt, zodat het laatste kwartaal van 1947 gunstig afsteekt tegenover het eerste kwartaal.

Ontwortelden

In het maandblad „De Rots" troffen we onder bovenstaand een lezenswaardig artikel aan, dat een speciaal waarschuwingswoord inhield voor de op Curaçao vertoevende Europese. Wij meenden er goed aan te doen, dit aan onze lezers voor te houden. Immers, telt een gewaarschuwd mens niet voor twee?

Hitler, wiens naam zelf reeds een scheldwoord is en die de leugen als een tak van wetenschap beoefende, heeft het ondanks alles, niet altijd bij het verkeerde eind gehad.

Hij heeft theorieën ontwikkeld en praktijken uitgeoefend, gebasseerd op datgene, wat hij „Blut und Bodm" noemde. Hij bedoelde met die woorden, dat de verbondenheid met de bodem, waarop een mens zijn wieg gestaan heeft en de verbondenheid met de familie en verwantschap, waaruit die mens is voortgekomen, zulk een machtige en gunstige invloed heeft op de ontwikkeling van die persoon, dat deze verbondenheid, indien dit enigszins mogelijk is, moet gehandhaafd blijven en zelfs verstevigd worden.

Hoe verwerpelijk ook de theorieen mogen zijn, die deze moderne anti-christ op genoemde waarheid heeft gebouwd, en hoe verfoeilijk de praktijken, de waarheid zelf is er niet minder fundamenteel om.

Het is immers een onomstootelijk feit, dat er slechts weinig mensen zijn, zo onafhankelijk aan invloeden, hunner omgeving, dat zij geheel op eigen benen kunnen staan en aan de verrijking van hun leven blijven werken, ongeacht het gunstig of ongunstig karakter van die invloeden. Roepen wij U niet Uw eigen ervaring in herinnering, wanneer wij zeggen, dat het merendeel der mensen van afdwaling behoed wordt, goed blijft, en zelfs door de praktijk van het leven en in de loop der jaren met wijsheid en goede eigenschappen worden verrijkt, hoofdzakelijk omdat zij geworteld blijven in de grond, waaraan zij ontsproten, omdat zij omgeven blijven door het milieu, dat hen van kindsaf gekend heeft; dat hen van kinderlijke onschuld op zag groeien tot het gerespecteerde goede gedrag der volwassenheid.

Is het niet waar, dat het bezit van een goede naam onder deze familieleden en bekenden zulk een kostbaar en gewaardeerd goed voor ons is, dat de vrees om die te verliezen alleen al, een rem is, die ons weerhoudt den rechten weg te verlaten. Het moge burgerlijk klinken, maar niet te ontkennen is het, dat de meeste mensen goed blijven omdat zij het misprijzend oordeel vrezen van Tante Mina en Oom Jan, die eerst zulk een hoge dunk van hen hadden.

Daarmee is dan het gevaar van het tegendeel aangegeven: het gevaar, dat de „ontwortelden" bedreigt, d.i. ons Nederlanders in de vreemde.

Wij zijn ontrukt aan de bodem, waarop wij groeiden en aan de omgeving, waaraan wij bekend zijn, overgebracht naar een milieu, waarin niemand ons kent, als goed noch kwaad, waarin niemand op ons let en waarin wij niemands oordeel vrezen.

De gevolgen blijven dan ook niet uit. We zien ze dagelijks om ons heen. Mensen die thuis zo degelijk waren, die hier kwamen met de beste bedoelingen in hun hart, kunnen de „ontworteling" niet verwerken, de tropische warmte stijgt hun naar het hoofd en in weinige jaren, ja in weinige maanden soms, ruineren zij totaal, wat zij in een mensenleven moeizaam hebben opgebouwd.

Ook gij zijt een „Ontwortelde", mijn broeder. Hoedt U voor de gevaren!

Wereldnieuws

CACAO DOOR DE LUCHT.

Een tweede zending van meer dan 1500 krulloten-vrije cacaoplanten werd dezer dagen per K.L.M. van Trinidad naar Ecuador verscheept. De eerste zending vond in Februari van dit jaar plaats.

De planten, die van een rijkdragende kloon zijn, waren afkomstig van het Department for Agriculture in Trinidad en bestemd voor de Clementina Plantage in Guayaquil (Ecuador). Zij werden verscheept in manden met aarde en werden gedurende de vlucht besproeid.

Tijdens de vorige vlucht waren van de 1300 planten slechts drie stuks onderweg verwelkt.

ATOOMWOLK EN ROBOT-PROJECTIELEN.

„De V.S. beschikken over een radio-actieve wolk, welke een ieder, die er in komt, doodt", verklaarde de vliegtuigfabrikant Glenn Martin. „De wolk heeft een veel uitgebreider werking dan de atoombom en zij zou de betreffende streek voor onbepaalde tijd radioactief maken", voegde hij hieraan toe.

Martin vertelde, dat de wolk door de wind verspreid wordt en dat voor het gebruik een zeer goede kennis van de weersomstandigheden een eerste vereiste is om te voorkomen, dat het wapen niet als een boemerang werkt.

Martin zei verder, dat de Amerikaanse marine beschikt over bestuurbare projectielen, welke zelf hun prooi op zee uitkiezen en die ook de staalindustrie van de tegenpartij kunnen vernietigen.

ALS HET KINDJE BINNENKOMT, JUICHT......

Zoals wij reeds meldden, is gisteren het eerste schip in het Marshall-kader in Nederland aangekomen, waar het feestelijk ontvangen werd met vuurwerk.

Onder de vele hoge autoriteiten, die daarbij aanwezig waren, was de minister van Economische Zaken, prof. v.d. Brink en de Amerikaanse ambassadeur Baruch.

NOORDAMERIKA WIL SPOED ACHTER ZETTEN.

Een hoge Noordamerikaanse zegsman verklaarde dat Noord Amerika zeer gesteld is op een snelle voortgang in de economische en militaire samenwerking van de landen behorende tot het vijfmogendheden verdrag.

Noordamerika zal al het mogelijke doen om deze landen te helpen aan een minimum bewapening. Verwacht wordt dat de militaire commissie van deze landen nog deze week bijeen zal komen. Men zal besprekingen voeren over de maximum inspanning, waarbij ondermeer nagegaan wordt wat de landen kunnen doen voor wederzijdse hulp bij de bewapening. Een mogelijk bezoek van Bevin en Bidault aan Washington is reeds ter sprake gekomen, daar Marshall juist van Bogotá is gearriveerd.

IN DE NACHT VAN 28 OP 29 APRIL, HET EINDE VAN HITLER EN HET DERDE RIJK.

Op de avond van 28 op 29 April 1945, toen Hitler's bunker in de tuin van de kanselarij volledig door de Russen omsingeld en alle verbindingen met de Duitse strijdkrachten waren afgesneden, zag Hitler eindelijk in, dat de slotphase bereikt was en ontzet onmogelijk. Op dit ogenblik beval Hitler de Berlijnse gemeente-ambtenaar Walter Wagner zijn huwelijk met Eva Braun te voltrekken. Onmiddellijk na de huwelijks voltrekking dicteerde Adolf zijn secretaresse het ontdekte persoonlijke en politieke testament.

De volgende morgen zond hij drie betrouwbare koeriers uit met instructies om een copie aan Admiraal Dönitz af te leveren en één aan veldmaarschalk Schörner. Een derde copy werd voor het nageslacht bewaard. De koeriers hebben echter Dönitz en Schörner nimmer bereikt.

Op 1 Mei telegrafeerden Göbbels en Bormann aan Dönitz, dat Hitler dood was.

SPORT

RUGBY IS OOK EEN SPORT

Je moet tegen een stootje kunnen.

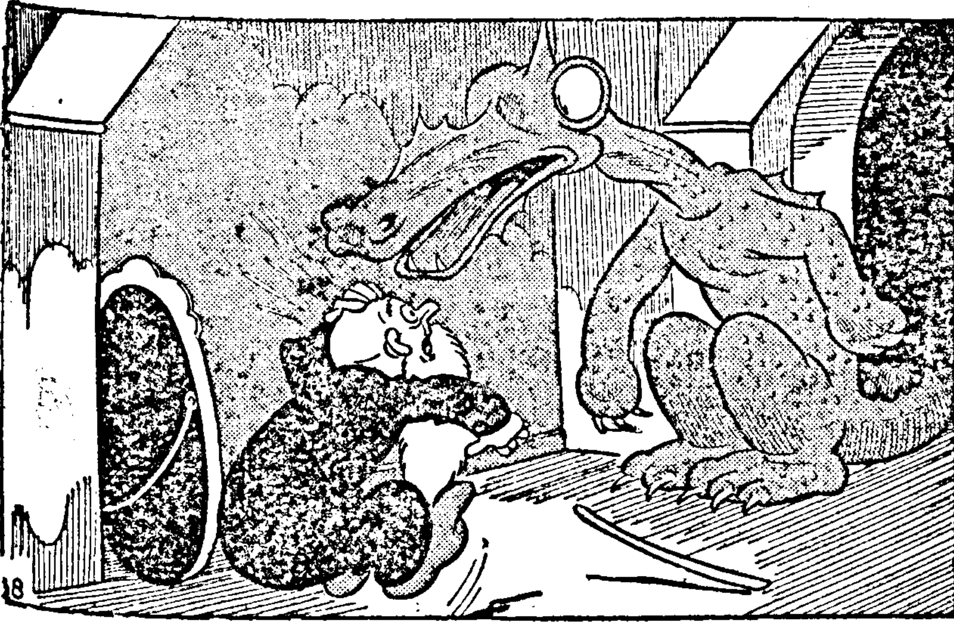
Rugby geniet in Engeland een geweldige populariteit. Voor interlandwedstrijden bestaat een enorme belangstelling. Zo waren bij de onlangs gespeelde wedstrijd Wales-Frankrijk 50.000 toeschouwers...... op een veld, dat er „slechts" 40.000 kon bevatten. Het sneeuwde, de tribunes waren volgestouwd. Gevolg: ontevreden toeschouwers. Om wat meer ruimte te hebben om adem te halen, werd een keer of tien het politiecordon verbroken. De afrastering was bij de eerste „stormloop" al gesneuveld. — Neen, men was niet in al te beste stemming Op zeker moment stoof een der kijkers het terrein op en gaf een Welshman een stevige opstopper, omdat hij niet genoeg zijn best deed. Hij moest het veld worden afgedragen door twee agenten, omdat de rugbyspeler zich had „verweerd", ten gevolge waarvan de „kijker" niets meer kon zien. Het moet daar toch wel een malle vertoning zijn geweest.

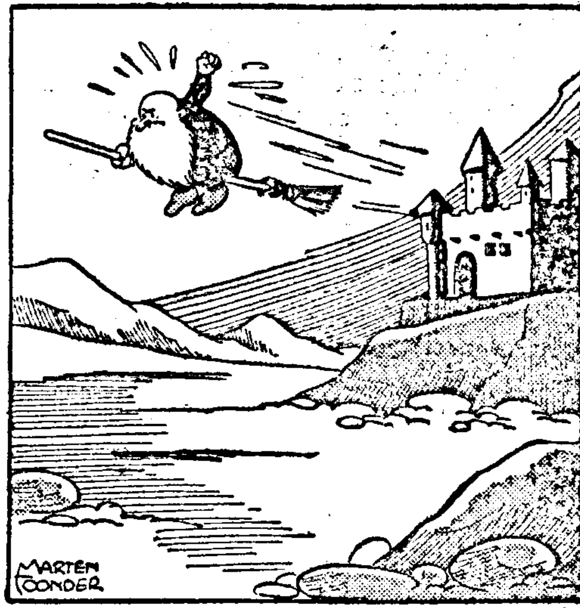
EEN KLAP DIE VEEL WAARD WAS.

. . Bokswedstrijd duurde nog geen 2 minuten.

Men kan toch beter geen kaartje te krijgen, dan één voor de bokswedstrijd, die in New York werd gehouden. Gus Lesnevich, de wereldkampioen halfzwaargewicht, zou zijn titel verdedigen tegen Bill Fox. Grote rijen liefhebbers stonden voor de loketten en er was al menige knock out genoteerd voor de wedstrijd was begonnen. De gelukkigen, die ergens hoog boven de ring hun verrekijker instelden om toch nog iets van het gevecht te kunnen zien, dachten zelfs niet meer aan de vier of vijf dollar, welke voor de plaats moest worden neergeteld. Dat gevecht, mijne heren, zou me een klap geven. En er werd een klap gegeven. En nog één. Toen was het afgelopen. Bill had zich uitgestrekt op het canvas en maakte geen aanstalten meer om deze houding te wijzigen. Een hevig tumult brak los. Lesnevich werd onstuimig toegejuicht en voldaan verlieten de toeschouwers de arena. Zij hadden uren in de rij gestaan en zeker een half uur nodig gehad om weer buiten te komen. Maar het was een mooi gevecht geweest! De match had precies één minuut en 58 seconden geduurd. — In de loketten lagen de dollars keurig netjes opgestapeld...

Tom Poes op avontuur in de Drakenburcht

Wat schrok de oude tovenaar toen hij zijn draak versteend zag zitten. Eerst begreep hij natuurlijk niet hoe zoiets mogelijk was, maar toen hij de spiegel daar zag staan werd het hem duidelijk. Wat hij precies zei, zal ik maar niet herhalen, maar hij raasde en tierde zo hard, dat de wanden trilden. Dat deed hij wel tien minuten aan één stuk door en toen werd hij kalmer. Niet omdat hij echt kalm was, maar omdat hij moe was geworden!

— Wat moet ik nu beginnen? dacht hij.

— Wat doe ik hier zonder mijn draak en zonder mijn mooie verdwijnmantel? Ik ben nu niet meer dan de eerste de beste tweede-rangs tovenaar! Ik moet maar weer naar huis gaan en iets anders proberen te maken om weer macht en aanzien te kunnen krijgen. Hij haalde zijn toverbezem uit de kast, klom er op en vloog het venster uit, in de richting van de Zwarte Bergen. — Maar één ding staat vast! mompelde hij, terwijl hij zo door de lucht vloog. — Die Tom Poes zal ik nog wel eens krijgen! Hij moet niet denken, dat hij nu al van mij af is! O, nee, dan kent hij de grote tovenaar Hocus Pas niet!

Wereldnieuws

FRANSE SOCIALISTEN WEIGEREN.

De Nationale Raad van de Franse Socialistische Partij nam een motie aan, waarin absoluut en definitief geweigerd werd deel te nemen aan een verbond met de partijen, die nu niet in de coalitieregering zijn opgenomen.

De DeGaullisten hadden zulk een verbond voorgesteld. Ook verwierp de Nationale Raad der Socialisten de aanbiedingen der communisten voor een politieke samenwerking.

HET SCHEELDE MAAR EEN HAARTJE.

Drie dagen voor het eind van de conferentie van Bogota werden er ernstige moeilijkheden voorkomen, die volgens betrouwbare bronnen het lot van de gehele conferentie in gevaar brachten. Het was nl. een geschil over de positie van de buitenlandse belegging in de Zuidamerikaanse staten. Het geschil loopt tussen de Verenigde Staten van Noordamerika en de Zuidamerikaanse delegaties. De Zuidamerikanen willen nl. het recht hebben alle maatregelen te mogen nemen, welke nodig geacht worden welke nodig geacht worden voor de verdediging van de nationale belangen.

De Verenigde Staten van Noordamerika daarentegen willen alleen de mogelijkheid van onteigening van de buitenlandse beleggingen, indien een snelle en daadwerkelijke betaling van schadeloosstelling aan de betrokken belegger plaats vindt. Het conflict kwam naar voren in de economische commissie, doch de voorzitter van de conferentie heeft desalniettemin verklaard dat de conferentie as. Vrijdag (heden) officieel zal worden gesloten.

OP ZOEK NAAR DESERTEURS.

Uit Berlijn wordt gemeld dat honderden Russische militaire ploitieagenten in actie zijn gesteld teneinde een strenge inspectie te handhaven over het verkeer en het transport in de Sovjet Sector van Berlijn. Duitse bronnen zijn van mening dat dit in verband staat met de deserteurs uit het Russisch leger. De Duitse politie geeft een helpende hand in de campagne dat tevens razias inhoudt.

De spoorwegstations worden gelijk enkele privé woningen plotseling onderzocht. Duizenden Russische soldaten hebben de voorkeur gegeven als deserteurs op illegale wijze in Duitsland achter te blijven, dan naar Rusland terugebracht te worden.

JOEGOSLAVIE VERZACHT ZIJN EISEN

Joeoslavie heeft zijn eisen ten aanzien van de territoriale aanspraken op Oostenrijk verzacht. De Joegoslavische onder Minister van Buitenlandse Zaken, Alois Bebler, vertelde op de conferentie van de vier onderministers van Buitenlandse Zaken die handelen over het vredesverdrag met Oostenrijk, dat de Joegoslavische regering zich zal tevreden stellen met een gebied van 800 mijl in de omtrek van Oostenrijks Carinthia en Syria.

Oorspronkelijk had Joegoslavie geeist een grondgebied van 1000 mijl kwadraat.

Welingelichte kringen delen mede dat de Westerse mogendheden in het geheel geen genoegen zullen nemen, ook niet met de gereduceerde eis van Joegoslavie.

De herstelbetalings eis van Joegoslavie ter waarde van 150 millioen dollars contant, wordt door dit land gehandhaafd.

ONTHULLING IN WESTMINSTER ABBEY

Churchill, Attlee en de Aartsbisschop van Canterburg onthullen in Westminster Abbey een gedenksteen, ter herinnering aan de zittingen van het Britse parlement die tijdens de oorlogsjaren in dat gebouw werden gehouden. Dit geschiedde toendertijd omdat het parlementsgebouw vernield was.

GEEN POLITIEKE OPTOCHTEN.

Het Brits Ministerie van Binnenlandse Zaken bericht dat het met ingang van 29 April middernacht verboden is in de Joodse secties van Londen politieke optochten te houden. Minister Chuter Ede zeide deze maatregel getroffen te hebben in verband met de voorgestelde demonstraties voor 1 Mei. Het verbod blijft van kracht gedurende drie maanden.

SCHENDINGEN VAN DE OVEREENKOMST.

Tass meldt dat Noordamerika en Engeland systematisch de overeenkomst inzake het gebruiken van de vliegvelden in de Russische zone van Oostenrijk hebben geschonden. Een bericht uit Weenen meldt dat dergelijke schendingen „niet beschouwd kunnen worden als aanneembaar".

In het jaar 1945 werd er een overeenkomst gesloten, waarin aan Noordamerika, Engeland en Frankrijk het beheer over twee vliegvelden werd gegeven. Dit werd gedaan uit verzekering voor de transport faciliteiten voor hun bevelhebbers. Tass meldt nu dat er 350 vluchten ondernomen werden en noemt dit overbodig en tegenstrijdig met de overeenkomst.

DE HAGANAH HEVIG IN DE AANVAL.

Uit Jerusalem meldt een Joodse bron dat de Haganah verschillende Arabische strategische punten veroverd heeft in de Zuiderlijke buitenplaatsen van Jerusalem. Van af middernacht tot heden laat in de morgen werden er kanonschoten, mortier, machinegeweer en andere oorlogsgeluiden gehoord. Een particuliere bron deelde mede dat er twee Joden gedood werden en 15 gewond. Er zijn echter geen berichten over de Arabische slachtoffers.

In de grensstreken van Tel Aviv en Jaffa was het vannacht tamelijk rustig, vanwege de tijdelijke wapenstilstand welke door de Britten werden gearrangeerd. De ondergrondse beweging der Joden, de Irgun Zvai Leumi meldt dat zij de veroverde buitenposten van het Arabisch kwartier Manshin steeds in hun bezit hebben. Tevens berichten de Joden dat zij deze veroverde stellingen ook zullen behouden.

VERDELINGSPLAN PALESTINA OPGEGEVEN. MAAR WAT NU?

Engeland kan „op dit late uur" de ontruiming van Palestina niet meer stopzetten, aldus verklaarde Bevin in het Lagerhuis. Hij ontkende, dat er in de Verenigde Staten onderhandelingen gevoerd worden om de Britse troepen na 1 Augustus nog in Palestina te houden.

Inmiddels wordt uit Lake Success gemeld, dat de delegatie der Verenigde Staten bij de Verenigde naties een nieuw plan voor Palestina heeft ontworpen, waarbij de algemene vergadering de bestaande toestand in het Heilige Land zal erkennen en een uiteindelijke beslissing over zijn toekomst zal uitstellen totdat de vergadering — in Parijs — weer zal bijeenkomen.

De drie voornaamste punten van dit plan zijn:

1. Na afloop van het Brits mandaat op 15 Mei, zouden de pogingen om een verdeling tot stand te brengen opgeschort moeten worden.

2. Arabieren en Joden moeten die gebieden, welke zij reeds beheersen, verder besturen. Deze gebieden zijn ongeveer dezelfde als oorspronkelijk door het verdelingsplan toegewezen.

3. De Joodse immigratie zal, in afwachting van een definitief besluit, op 4000 personen per maand worden gesteld.

MILITAIRE BIJSTAND OP LEEN- EN PACHTBASIS.

Marshall heeft medegedeeld dat het ministerie van Buitenlandse Zaken overweegt de ondertekenaren van het Vijfmogendhedenverdrag militaire uitrusting te leveren op leen- en pachtbasis.

Verdere inlichtingen over de uitvoering van president Truman's toezegging aangaande steun voor de West-Europa Unie, wilde Marshall niet geven, doch zeide, dat de militaire bijstand op leen- en pachtbasis slechts een der mogelijkheden was.

AMERIKA BEPERKT BEDRIJVIGHEID COMMUNISTEN.

De commissie van onderzoek inzake de Anti-Amerikaanse activiteit in het Huis van Afgevaardigden heeft het wetsvoorstel goedgekeurd, dat tot doel heeft de bedrijvigheid van de communisten, al dan niet in partijverband, zomede van de mantelorganisaties, te beperken.

Een volledige lijst van de leden van de communistische partij moet ieder jaar aan het departement van jusittie worden voorgelegd.

NIEUWS IN HET KORT.

— Amsterdam zal waarschijnlijk de zetel worden van de internationale bank voor herstel en ontwikkeling.

— Tsjechoslowakije heeft de natiolisatie aanvaard van alle industrieën en ondernemingen, welke meer dan 50 personen in dienst hebben. Ook de radio-omroep valt daaronder.

— De partij Botwinnik en Smyslov eindigde na 18 zetten in remise.

— De communistische partij in West-Duitsland heeft haar naam veranderd in Socialistische Volkspartij, een en ander in verband met de nieuwe politiek, welke sinds 1945 gevoerd wordt. Shakespeare zei: What is in a name?

HET PASOENDAN KABINET GEVORMD.

Donderdag werd in het Parlement de samenstelling van het Pasoendang kabinet bekend gemaakt. Deze samenstelling is als volgt:

Raden Adil Poeradiredja premier met het Ministerie van Binnenlandse Zaken; **Demdadikoesoema** Minister van Economische Zaken; **P. J. Gerke**, Minister van Financien; **Raden Joedakoesoema** Minister van Onderwijs; Ingenieur **Tan Hwat Tiong** Minister van Verkeer en Waterstaat; **Dr. Raden Boenjamin** Minister van Sociale Zaken. Zoals bekend zijn de andere Ministers nog niet benoemd. Poeradiredja en Boenjamin behoren tot de Fraksi Indonesia, de pro-republikeinse partij in het Pasoendan parlement.

Dendadikoesoema is oud Patih te Cheribon en is geen lid van het parlement evenmin als Joedakoesoema. Gerke is de oud Algemene Secretaris van de Nederlands Indische regering. Ingenieur Tan was lid van de Chinese groep in de contact commissie voor de tweede West Java Conferentie.

KUNNEN IN DIENST GENOMEN WORDEN.

Officieel wordt gemeld dat de Nederlands Indische regering en de Republikeinse regering besloten hebben, dat de Republikeinse ambtenaren die zich op Nederlands gebied bevinden in dienst kunnen treden bij de Algemene overheid, in afwachting van een definitieve regeling. Deze regeling zou te zijner tijd getroffen worden als uitvloeisel van een politiek accoord welk tussen de Nederlanders en de Republiek gesloten zal worden.

Ten aanzien van diegenen die om de een of andere reden nog niet tewerk gesteld kunnen worden, zal door de beide delegaties een weg gezocht worden om te voorkomen dat deze mensen in moeilijkheden geraken. Ten behoeve van de uitvoering van deze regeling zal door beide partijen een gemeenschappelijk advies lichaam worden opgericht.

CRISIS IN DE DAGBLAD-BEDRIJF.

Er zijn sinds de bevrijding al een dik dozijn Parijse dagbladen verdwenen. Nu woedt de crisis ook al in de provincie. Zojuist hield lá Avenir Normand" (communistisch) op te verschijnen. Het half millioen dat de „Humanité" haar kwijnende zuster ter beschikking stelde, mocht niet baten. De „Humanité" heeft trouwens zelf, naar het voorbeeld van de Amsterdamse „Waarheid", onder haar lezers een inschrijving moeten openen. De communistische pers is evenwel niet de enige, die het niet bolwerkt. Met dure redactiestaven en weinig, maar kostbaar papier uitgerust, beklaagt het dagbladbedrijf er zich over, dat de balansen steeds negatiever worden. Er zijn bij de regering stappen gedaan, om ten minste de prijs der bladen op 8 in plaats van 5 francs te stellen, met de mogelijkheid tweemaal per week de omvang tot 6 pagina's uit te breiden. Of de crisis daarmee bezworen zal worden? In Marseille is het al gewoonte geworden, dat hele flatgebouwen met één krant genoegen nemen, die in de loop van de dag de lange en weinig hygiënische reis van de portiersloge naar de zevende verdieping maakt.

DIKKE BERTHA.

Voor de afwisseling had men het hier deze week eens over de eerste wereldoorlog. En wel naar aanleiding van het 30-jarig jubileum van de „Dikke Bertha", waarvan het eerste projectiel op 23 Maart 1918, 's ochtends om even over zevenen, op de „Quai de la Seine" neerplofte. Clemenceau liet terstond de man ontbieden, die het projectiel onderzocht had. „Dat is het werk van een kanon", zei deze, waarop de Tijger antwoordde: „en u bent rijp voor het gekkenhuis". Tòch waren het kanonnen. Met zijn drieën vuurden ze in twee maanden tijds 41.000 kilo's bommen op Parijs af. Tijdens de laatste oorlog bereikte één vliegtuigbom het gewicht van 10.000 kilo.

HERENMODE.

Bij het bestellen van een nieuw costuum letten de Parijzenaars er zorgvuldig op, dat hun Mr. Tailleur ten minste drie en liefst vier knopen aan het jasje zet, want de nieuwe mode schrijft dat voor. Zoals ze ook voorschrijft, dat alleen maar de bovenste knoop gesloten mag worden. Met de dames zijn nu ook de heren van hogerhand tot de dracht van omstreeks 1900 teruggewezen. Men verwacht binnenkort de terugkeer van de „hoge zijden", mitsgaders van de bolhoed, hier in de wandeling „meloen" genaamd, die 's Zondags op het platteland nog in ere wordt gehouden.

NIEUWS UIT INDONESIE.

Donderdagochtend vertrokken Neher en Tahya per vliegtuig naar Djokja.

— Woensdag arriveerde te Batavia Adji Pangeran Sosronegoro, voorzitter van het bestuurscollege van Oost Borneo. Hij werd ondermeer verwelkomd door zijn broer Adji Pangeran Kartanegara, staatssecretaris voor zelfbestuur aangelegenheden.

— De territoriale commandant van Oost Java verbood alle één Meivieringen alsmede politieke demonstraties, optochten en herdenkingsbijeenkomsten.

— Te Koepang heeft de Tempo-krijgsraad de Japanse oorlogsmisdadiger Maeda Toshitaka wegens foltering van burgers ter dood veroordeeld. Twee andere Japanse oorlogsmisdadigers zijn resp. tot 20 en 12 jaar gevangenisstraf veroordeeld.

Kloosternieuws

KLOOSTER JUBILEA.

Heden vieren de Zusters Walburga Bernaerts en Silvestrina van Lierenoogen resp. op Curaçao en Aruba haar zilveren professie feest.

Deze Zusters werden op 30 April 1923 in „Huize Bleidolf" te Voorschoten geprofest en resp. op 9 Nov. 1926 en 22 Dec. 1928 naar Aruba vertrokken.

ARUBA

ARUBA, PAREL VAN DE WEST.

Naar ruimer horizon geeft een extra Aruba editie.

Schromelijke onbekendheid in Nederland met Aruba, parel van de West en een persoonlijk contact van de uitgever van „Naar Ruimer Horizon", officieel orgaan van de Vereniging „Indisch Jeugd-Centrum met de gezaghebber van Aruba, mr. Kwartz en de „Toeristen-Commissie- Aruba", ziedaar de omstandigheden die er toe hebben geleid, dat bedoelde uitgever een extra editie het licht heeft doen zien. En we moeten bekennen, het is een uitstekend verzorgd en op kunstdruk uitgevoerd nummer geworden, zowel naar uiterlijk als naar inhoud.

Wanneer we zeggen, dat de waarde van een tijdschrift immer naar zijn inhoud wordt gemeten, dan kunnen we niets anders zeggen, dan dat dit nummer geheel aan het gestelde doel zal beantwoorden.

En dit doel is: betere voorlichting van en over Aruba.

De artikelen zijn met grote deskundigheid geschreven, de schrijvers kennen Aruba door en door en zijn — we proeven het uit iedere zin — bij het schrijven daarvan geinspireerd geweest door een grote liefde voor dit eiland.

Na een woord ter inleiding van mr. Kwartsz, schrijft de heer F. Steenmeyer, Voorzitter van de Arubaanse Kunstkring, een artikel over het culturele leven op Aruba.

Verheugend daarbij is te vernemen, dat het culturele leven op Aruba zich in stijgende lijn beweegt.

De Arubaanse havenkwestie wordt door de heer L. de Hoop, hoofd-technisch ambtenaar bij Openbare Werken aan een beschouwing onderworpen.

Daarnaast hebben tal van anderen hun bijdragen geleverd.

De heer H.A.H. Hesling met een luchtig en vlot geschreven toekomstdroom, hetgeen spoedig werkelijkheid zal worden, dr. J. R. Arends schrijft over de gezondheidsdienst.

Luchtvaart, scheepvaart en olie, respectievelijk KLM, KNSM en Lago vertellen interessante bijzonderheden.

Bijzondere aandacht verdient het artikel van de hand van de heer R. Bartels, die over het toekomstig toerisme uitwijdt. We hopen er nog nader op terug te komen.

Het geheel is verlucht met een groot aantal prachtige foto's uit Fischer's studio te Curaçao.

Dit tijdschrift zal in Nederland zeker tot de verbeelding spreken.

Moge Aruba daarvan de vruchten plukken.

GOEDE RESULTATEN VAN ARUBAANSE AMATEUR ARTISTEN.

De Curom op artistenjacht.

Zoals wij reeds meldden, heeft de Curom met de „sound-mirror" een bezoek gebracht aan het eiland, om verborgen Arubaanse talenten op de gevoelige strook vast te leggen. Speciaal onder de leden van de Nederlandse strijdkrachten dacht men een goede slag te slaan.

Wij hebben — belangstellend als wij zijn — de heer Jan Doedel, ass.-programmaleider van de Curom, naar diens indrukken gevraagd.

— Ja, als er enige technische moeilijkheden zijn opgelost, kunt U via de Curom zelf constateren, welke muzikale of vocale krachten er op Aruba schuilen — aldus de heer Doedel.

Het resultaat van de amateur-artisten heeft onze verwachtingen verre overtroffen, en men mag aannemen, dat de animo tot musiceren groter is dan op ons eiland. Wij maakten opnamen van het „Eagle"-koor o.l.v. de Heer Steenmeijer, die ook nog enige piano-soli speelde. Verder het mannenkoor „Melodie" o.l.v. de Heer Kolader en een zangkwartet, dat uit dit koor is gevormd. Dan de zanger Anton Burgos met aan de vleugel Eddy Renada, die ook nog enige piano-soli gaf in het lichtere genre. Zijn broer Robert Renada speelde voor ons met een snaarkwartet (3 violen en piano), terwijl de componist-zanger-en klavierspeler Padu Lampe enige eigen Arubaanse nummers op de piano speelde. Wat de militairen betreft, maakten wij opnamen van de Povazangers; dat is het dubbelmannenkwartet van de Militaire Politie o.l.v. de Heer Barbier, enige korte causeriën en ten slotte werd de vrolijke noot verzorgd door Sergeant Perk met zijn sinds kort opgericht dansorkest „The seven music-makers".

Door ongeveer 60 militairen werd een groet naar Nederland uitgesproken, terwijl ook nog een twaalftal onderofficieren van de H.M. van Kinsbergen en v. Speyck van deze gelegenheid gebruik maakten. Ten slotte namen wij nog een reportage van een feest in het International Seaman's Home op. Met grote dankbaarheid denken wij terug aan de perfecte medewerking van de artisten, het gebruik van de zaal van de Sociedad Bolivariana en de gastvrije ontvangst op Aruba.

SCHAAKVERENIGING „CURAÇAO" KAMPIOEN 1948.

Spannende en sportieve eindstrijd met minimum verschil beslist.

Op Maandag, 26 April werd de finale voortgezet tussen de S.V. „Curaçao" en „Dr. Max Euwe", die onlangs afgebroken werd met 3½—2½ in het voordeel van de S.V. „Curaçao". Mochten er optimisten zijn geweest, die gedacht hebben, dat het een gemakkelijk eind zou worden, zij hadden het glad mis.

Reeds bij de aanvang op Woensdag jl. liet het zich aanzien, dat beide ploegen erop uit waren om te winnen.

Na ongeveer een uur spelen kreeg „Curaçao" de leiding doordat Meit zijn partij tegen Donker won. Nog geen half uur daarna was de stand weer gelijk door een tegenpunt op Euwe op Hudson. Hierna gingen de partijen op en neer, Rigaud tegen v.d. Hoeven remise, terwijl v.d. Mark en Avis zich ook met gelijk spel tevreden moesten stellen. Dan krijgt „Curaçao" ten tweede male de leiding door een overwinning van Zonenschain op Coppoolse. Reeds begint het half twaalf te worden en daar v. Herksen en Enthoven het ook niet verder dan remise weten te brengen, worden de resterende partijen genoteerd en wordt de strijd afgebroken met een gering voordeel voor „Curaçao".

Maandag jl. werden de afgebroken partijen wederom hervat en ofschoon de stand iets gunstiger leek voor „Curaçao", werd het een felle strijd.

Na ruim twee uur spelen wist Kleyngeld Jr. zijn tegenstander Tol tot overgave te dwingen en daardoor de stand iets gunstiger voor zijn club te maken. Zijn vader, Kleyngeld Sr., daarentegen had minder geluk en moest even later het onderspit delven tegen De Groot.

Zodoende bleef de spanning er tot de laatste minuut in. De twee resterende partijen waren nog zeer interessant, totdat Gandelman de doorslag gaf tegen Harms, waardoor het „Dr. Max Euwe" niet meer mogelijk was de achterstand van 2 punten in te halen, daar zij nog maar 1 wedstrijd te spelen had. Lemmens wist echter de laatste wedstrijd tegen Martinez te winnen, zodat „Curacao" met het minimum verschil van 5½—4½ deze spannende en sportieve strijd won en daardoor ook de titel van Kampioen 1948 in de wacht sleepte.

De eindstand is als volgt:

	gesp.	gew.	gel.	verl.	pnt.	voor	tegen
1. Curaçao 1	4	4	0	0	4	28½	11½
2. Dr. Max Euwe 1	4	3	0	1	3	25	15
3. Dr. Max Euwe 2	4	2	0	2	2	19	21
4. Curaçao 2	4	1	0	3	1	15	25
5. Capablanca	4	0	0	4	0	12½	27½

Na de finale nam de Heer Harms, namens de Voorzitter van de W.I.S.B. het woord en dankte de deelnemers voor de sportieve houding gedurende de wedstrijden en feliciteerde de Schaakvereniging „Curaçao" met de behaalde overwinning.

Ten slotte dankte de Voorzitter van „Curaçao", de heer Kleyngeld Sr. namens de Kampioensclub, waarna ook deze wedstrijden weer tot het verleden behoorden.

Laten we de hoop uitspreken, dat de W.I.S.B. nog meerdere van zulke wedstrijden zal organiseren en dat het schaakleven op Curaçao, aangemoedigd door het initiatief van de Bond steeds vooruitgang mag ondervinden.

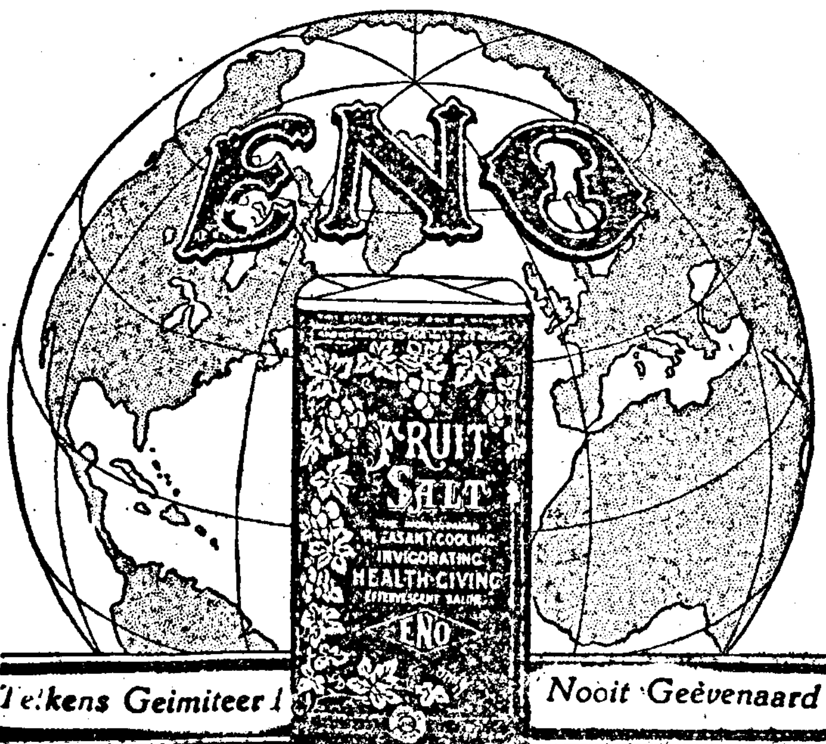
Persoonlijk kampioenschap 1948.

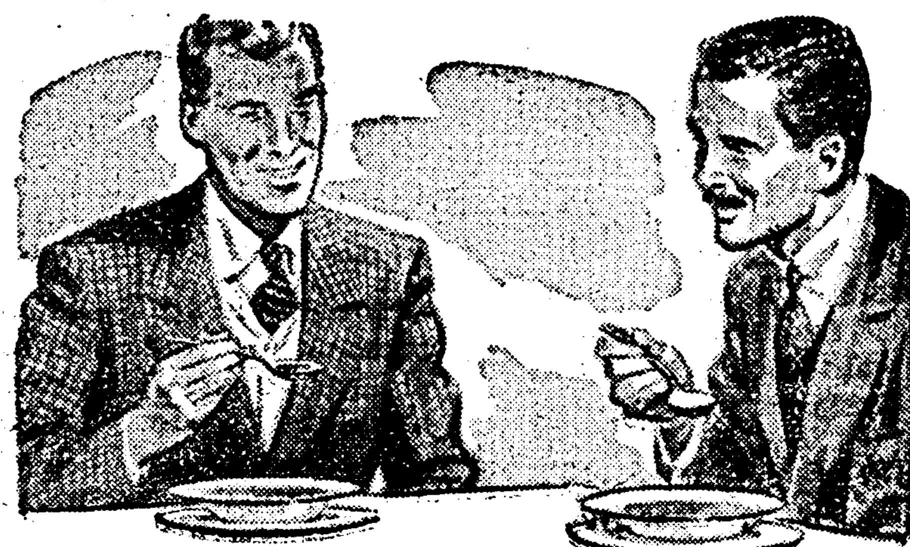
Inschrijvingen tot deelneming aan de wedstrijden om het persoonlijk schaakkampioenschap 1948 van de W.I.S.B. worden uiterlijk 15 Mei as. verwacht bij de respectievelijke Clubwedstrijdleiders.

PROF. GERBRANDY KAMER - CANDIDAAT.

Het Centraal comité van anti-revolutionaire kiesverenigingen heeft prof. mr. P. S. Gerbrandy geplaatst als no. 3 op de lijst, welke als advies voor de aanstaande Tweede-Kamerverkiezingen is overgelegd aan de kiesverenigingen.

BEKENDMAKING.

De Gezaghebber van Aruba, Plaatselijk Hoofd van Politie, maakt hierbij bekend, dat de geitenplaag op Aruba onduldbaar is geworden en dat hij aan de Politie opdracht gegeven heeft alle geiten welke in Oranjestad en San Nicolas loslopende worden aangetroffen, op te vangen en indien de opvanging te moeilijk is deze geiten ter plaatse af te maken [Art. 58 A P.K voor Aruba]

De Gezaghebber voornoemd,
Mr. L C. Kwartsz